

www.
www.
www.
www.

Ghaemiyeh

.com
.org
.net
.ir

آداب و اعمال زیارتگاه‌ها

در سوریه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آداب و اعمال زیارتگاه ها در سوریه

نویسنده:

حسین احمدی قمی

ناشر چاپی:

مسجد مقدس جمکران

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۸	آداب و اعمال زیارتگاه ها در سوریه
۸	مشخصات کتاب
۸	اشارة
۱۲	فهرست
۱۶	مقدمه ناشر
۱۸	زینب کبری «سلام الله علیہا» عقیله بنی هاشم
۲۱	اذن دخول حرم مطهر حضرت زینب «سلام الله علیہا»
۲۲	زیارت اول حضرت زینب کبری علیها السلام
۲۵	دعای بعد از زیارت
۲۷	الزيارة المفجعه
۳۶	زيارة سوم
۳۶	زيارة چهارم حضرت زینب کبری علیها السلام
۴۹	زيارة پنجم حضرت زینب کبری، عقیله بنی هاشم علیها السلام
۴۶	زيارة ششم حضرت زینب کبری علیها السلام
۴۸	زيارة وداع حضرت زینب علیها السلام
۴۹	حضرت رقیه دختر امام حسین «علیه السلام»
۵۱	اذن دخول حرم مطهر حضرت رقیه «سلام الله علیہا»
۵۲	زيارة اول حضرت رقیه علیها السلام
۵۵	زيارة دوم حضرت رقیه علیها السلام
۵۷	زيارة سوم حضرت رقیه علیها السلام
۵۸	زيارة وداع حضرت رقیه علیها السلام
۵۹	ام سلمه و اُم حبیبه همسر رسول خدا
۶۰	زيارة اُم سلمه همسر رسول خداصلی الله علیه و آله

- زیارت اول حضرت عبدالله فرزند امام زین العابدین علیه السلام ۶۲
- زیارت دوم حضرت عبدالله فرزند امام سجاد علیه السلام ۶۴
- محل دفن سرهای شهدای کربلا علیهم السلام ۶۵
- زیارت شهدای کربلا رحمهم الله ۶۸
- زیارت دوم سرهای شهدا رحمهم الله ۶۹
- زیارت سوم سرهای مقدس شهدا رحمهم الله ۷۰
- سکینه دختر امام حسین علیه السلام ۷۴
- زیارت اول حضرت سکینه دختر امام حسین علیه السلام ۷۶
- زیارت دوم حضرت سکینه علیها السلام ۷۷
- زیارت سوم حضرت سکینه علیها السلام ۷۸
- زیارت وداع حضرت سکینه علیها السلام ۷۹
- ام کلثوم دختر امیر المؤمنان علی علیه السلام ۸۲
- زیارت اول ام کلثوم دختر امیر المؤمنین علی علیه السلام ۸۳
- زیارت دوم ام کلثوم دختر حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام ۸۴
- زیارت سوم ام کلثوم علیها السلام ۸۷
- زیارت وداع ام کلثوم علیها السلام ۸۹
- فاطمه صغیری دختر امام حسین «علیه السلام» ۹۰
- زیارت اول فاطمه صغیری دختر امام حسین علیه السلام ۹۱
- زیارت دوم فاطمه صغیری علیها السلام ۹۲
- زیارت سوم فاطمه صغیری علیها السلام ۹۴
- زیارت وداع حضرت فاطمه صغیری علیها السلام ۹۶
- عبدالله فرزند امام صادق «علیه السلام» ۹۷
- میمونه دختر امام حسن «علیه السلام» و حمیده دختر مسلم بن عقیل و اسماء بنت عمیس ۹۸
- زیارت حضرت حمیده دختر مسلم بن عقیل اسماء بنت عمیس و میمونه دختر امام حسن مجتبی علیه السلام ۱۰۰
- بلال حبشه، مؤذن رسول خدا «صلی الله علیه و آله» ۱۰۲

104	زیارت اول حضرت بلال حبشی، مؤذن رسول خدا صلی الله علیه و آله
106	زیارت دوم برای بلال حبشی رضی الله عنہ
107	عبدالله بن جعفر طیار
110	زیارت عبدالله فرزند جعفر طیار
111	فضه
112	زیارت فضه خادمه حضرت فاطمه علیها السلام
113	مسجد جامع دمشق
114	آثار بعد از اسلام
115	مقام رأس الحسين
118	حجر بن عدى و یارانش
124	زیارت حجر بن عدى و یارانش
126	اویس قرنی
128	زیارت حضرت اویس القرنی
130	عمار یاسر
132	زیارت حضرت عمار بن یاسر
135	درباره مرکز

آداب و اعمال زیارتگاه ها در سوریه

مشخصات کتاب

سرشناسه : احمدی قمی حسین ۱۳۴۱ - عنوان و نام پدیدآور : آداب و اعمال زیارتگاه ها در سوریه/حسین احمدی قمی .

مشخصات نشر : قم: مسجد مقدس جمکران ۱۳۸۶.

مشخصات ظاهری : ۱۲۸ ص.؛ ۱۱ × ۱۶ س.م.

شابک : ۷۰۰۰ ریال : چاپ دوم : ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۳-۱۲۲-۳.

یادداشت : فارسی - عربی

یادداشت : چاپ دوم : (فیبا) ۱۳۸۹.

موضوع : زیارتگاههای اسلامی -- سوریه

موضوع : زیارتname ها

موضوع : دعاها

موضوع : زیارت -- آداب و رسوم

شناسه افزوده : مسجد جمکران (قم)

رده بندی کنگره : BP۲۶۳/۶ الف ۴۰۳ ۱۳۸۶

رده بندی دیویی : ۷۶۵/۷۹۷

شماره کتابشناسی ملی : ۱۰۳۱۰

ص:۱

اشارة

فهرست

تصویر

□

ص:۵

سال های زیادی است که مشتاقان زیارت مقام شهدای مدفون در کشور اسلامی سوریه به آن سرزمین پر از خاطرات غم بار سفر می نمایند و با عشق و علاقه خاص زیارت نامه های واردہ را تلاوت نموده و دل خود را با نور دعا و زیارت جلامی دهنند.

لذا با استفاده از کتاب های چاپ شده پیرامون آن زیارتگاه ها و مقامات شریف برآن شدیم تا مجموعه پیش روی را برای بهره برداری عزیزان مشتاق جمع آوری می نمائیم و به زیور طبع بیاراییم.

در این مجموعه از کتاب های زیادی به ویژه مجموعه های چاپ انتشارات وزین مشعر بهره برده ام که امید است مورد عنایت حضرت زینب علیها السلام قرار گیرند.

مدیر مسؤول انتشارات

مسجد مقدس جمکران

حسین احمدی

ص: ۹

شیرزن کربلا، زینب کبری علیها السلام، تداوم بخش قیام عاشورا، دخت گرامی امیر مؤمنان علی علیه السلام، تربیت یافته دامن پاک فاطمه زهراء علیها السلام و خواهر با وفات امام حسن و امام حسین علیهم السلام است. آن حضرت که به «عقیله بنی هاشم» (بانوی با شخصیت و بزرگوار هاشمی) معروف است، سومین فرزند خانواده بوده و در سال پنجم هجری، در زمان حیات پیامبر خداصلی الله علیه وآل‌هه در شهر مدینه دیده به جهان گشود،^(۱) و حضرت رسول از طرف پروردگار، نام «زینب» را بر او نهاد و فرمود:

«به افراد حاضر و غایب امّتم توصیه می کنم که این دختر را احترام کنند». حضرت زینب معارف اسلامی را از سرچشمه فیاض آن فراگرفت و در تعلیم و تربیت مردم کوشای بود. بنابر نقل «خاصیّات الزینبیه»^(۲) آن بانوی بزرگوار در ایام اقامت پدرش علی علیه السلام در کوفه در منزل خود، برای زنان جلسه تفسیر قرآن داشت. خطبه های وی در کوفه و شام و احتجاجش بر ابن زیاد و یزید بهترین گواه

بر دانش و افر و قدرت بیان و قوّت قلب و شجاعت و رشادت او است.

همسر گرامی او، پسر عمومیش عبدالله فرزند جعفر بن ابی طالب بود که ثمره این ازدواج فرزندانی بود که دو نفر از آنان به نام های «عون» و «محمد» در رکاب سید الشهداء علیه السلام جهاد کردند و شربت شهادت نوشیدند.

زینب را «ام المصائب» گویند؛ زیرا وی در زندگی مصیبت های گوناگون دید. او شاهد مصیبت وفات جد بزرگوارش رسول خدا صلی الله علیه وآلہ و در حال کودکی مادر جوانش فاطمه زهرا علیها السلام را از دست داد. دیری نگذشت که پدر مظلومش امیر مؤمنان علیه السلام را با فرق شکافته نظاره گر بود. پس از آن با شهادت برادر بزرگوارش امام حسن مجتبی علیه السلام مواجه شد، و سرانجام به همراه برادرش امام حسین علیه السلام از مدینه راهی کربلا شد و در صحنه مصیبت بزرگ و نهضت خونین کربلا برادر را یاری و همراهی کرد. او ناظر شهادت برادران و عزیزان و فرزندان بود و پس از آن همه مصیبت، در قید اسارت دشمن، همراه قافله اسیران در شهرها و بیابان ها و مجالس نامحرمان برده شد! *فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ*.

حضرت زینب علیها السلام سرانجام در واقعه حرّه به سال ۶۲ هجری

قمری یا در سال قحطی مدینه، همراه همسرش عبد‌الله بن جعفر - که در دمشق زمین هایی داشت - به این شهر مهاجرت کرد و در همانجا وفات یافت. تاریخ ارتحالش را ۱۵ ربیع‌الثانی هجری قمری نوشته‌اند.^(۳)

آرامگاه حضرت زینب، در چند کیلومتری جنوب شرقی دمشق، پیوسته زیارتگاه شیعیان و دوستداران خاندان عصمت و طهارت است.

گرچه برای حضرت زینب، با آن همه قدر و منزلت، زیارت مخصوصی نرسیده است ولی سزاوار است در زیارت‌ش، آداب زیارت بزرگان دین، مانند: پاکیزگی و طهارت لباس و بدنه ... مراعات شود و آن حضرت را با الفاظی که در زیارت کریمه اهل بیت، حضرت فاطمه معصومه علیها السلام، دختر موسی بن جعفر علیه السلام^(۴) است (زیارت اول) یا الفاظی که در زیارت اولاد ائمه (زیارت سوم) نقل شده است زیارت کنند و هر مقدار می‌توانند نماز و قرآن بخوانند و دعا کنند و ثوابش را به آن حضرت و یا دیگران هدیه نمایند.

برای استفاده بیشتر زائران محترم، زیارت نامه‌های نوشته شده موجود را یک جا جمع آوری کرده ایم تا هر کس مطابق روحیه

و موقعیت خود یکی از آن ها را برگزیند.

قابل توجه است که برخی از این زیارتname ها مانند:

«الْزِيَارَةُ الْمُفْجَعَةُ» (زیارت دوم) بیشتر جنبه بیان وقایع و فجایع تاریخی و ذکر مصائب آن حضرت را دارد و چون در بیان تاریخ کربلا- نقل قول های گوناگونی آمده و بیان همه آن ها مناسب یک زیارتname نیست، لذا سعی شده است زیارتname به شکل متداول آن آورده شود و از نقل قول ها و مدارک نکات تاریخی آن صرف نظر گردد. امید است زائران محترم از دعای خیر فراموشمان نفرمایند.(۵)

اذن دخول حرم مطهر حضرت زینب «سلام الله عليها»

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بِإِذْنِ اللّٰهِ وَإِذْنِ رَسُولِهِ وَإِذْنِ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَئِيَّاهِ الْمُرْسَلِينَ، وَالْأَئَمَّهِ الْمَعْصُومِينَ، وَبِإِذْنِ السَّيِّدَهِ زَيْنَبِ الْكَبِيرِيِّ بِنْتِ الْإِمامِ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَذْخُلْ هَذِهِ الرَّوْضَهِ الْمُبَارَكَهِ، وَأَذْعُو اللّٰهَ يُغْنُونِ الدَّعَوَاتِ، وَأَعْتَرَفُ لِلّٰهِ بِالْعُبُودِيَّهِ، وَلِلنَّبِيِّ وَالْأَئَمَّهِ
الْمَعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِالطَّاعَهِ، رَبِّ أَذْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدقٍ، وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدقٍ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًاً.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَهُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى نُوحَ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَيْفَيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّنَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَصَاحِبِيِّ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سَبَطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ

الْجَنَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةِ عَيْنِ النَّاظِرِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلَيٌّ بَاقِرِ الْعِلْمِ بَعِيدَ النَّبِيِّ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْأَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرِ الطَّاهِرِ الطُّهْرَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَيَّ بْنَ
مُوسَى الرَّضَا الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلَيٌّ التَّقِيِّ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ النَّاصِحَ الْأَمِينَ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حَسَيْنَ بْنَ عَلَيٌّ، السَّلَامُ عَلَى الْوَصِّيِّ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرَاجِكَ، وَوَلِّ وَلِيًّا وَلِيًّا وَوَصِّيًّا وَصِّيًّا
وَحُجَّيًّا عَلَى خَلْقِكَ. السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بَنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بَنْتَ فَاطِمَةَ وَحَدِيجَةَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بَنْتَ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بَنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا عَمَّةَ وَلِيِّ اللَّهِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ،

وَحَشِّرَنَا فِي زُمْرَتَكُمْ، وَأَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ، وَسَقَانَا بِكَأسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ، أَسْئَلُ اللَّهَ أَنْ يُرِينَا فِيكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ، وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِنَّا كُمْ فِي زُمْرَهٖ حَيْدَكُمْ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَغْرِفَتَكُمْ، إِنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ. أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُجَّكُمْ، وَالْجَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَادِكُمْ، وَالسَّهِيلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًّا بِهِ غَيْرُ مُنْكِرٍ وَلَا مُسْتَكِرٍ، وَعَلَى يَقِينٍ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٌ نَطَّلُبُ بِذِلِّكَ وَبِجَهِكَ يَا سَيِّدِنَا. اللَّهُمَّ وَرِضاَكَ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ، يَا سَيِّدَنَا يَاهُ زَيْنَبُ، اشْفَعْنَا لَيْ فِي الْجَنَّةِ، فَإِنَّ لَنَكِ عِنْدَ اللَّهِ شَانِاً مِنَ الشَّانِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ أَنْ تَخْتِمْ لِي بِالسَّعَادَةِ، فَلَا تَسْلِبْنِي مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ، وَلَا حُولَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا، وَتَقْبِلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزِّتِكَ، وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَّتِكَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

مرحوم علی‌امامه سید محسن امین قدس سرہ در مفتاح الجنات می فرماید: بعد از زیارت هر یک از انبیا و ائمه علیهم السلام و اولاد آنان مناسب است این دعا خوانده شود:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ وَنَدْعُوكَ وَنُقْسِمُ عَلَيْكَ بِإِيمَانِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجْلِ الْأَكْرَمِ، وَبِحَقِّ
نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، أَنْ لَا تَدْعَ لَنَا فِي هَذَا الْمَسْهَدِ الْمُعَظَّمِ وَالْمَقَامِ الْمُكَرَّمِ
ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا هَمًا إِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا سُوءًا إِلَّا دَفَعْتَهُ، وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتُهُ وَلَا مَرِيضًا إِلَّا شَفَيْتُهُ وَعَافَيْتُهُ، وَلَا غَائِبًا إِلَّا حَفِظْتُهُ وَأَدْنَيْتُهُ،
وَلَا حاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَكَ فِيهَا رِضَى وَلَنَا فِيهَا صَلَاحٌ إِلَّا قَصَّيْتَهَا وَيَسَّرْتَهَا، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا

وَلِآبَائِنَا وَأَمَهَا تِنَا، وَإِخْرَانِا وَجِيرَانِا، وَمَنْ عَلَّمَنَا، وَمَنْ لَهُ فَضْلٌ عَلَيْنَا، وَمَنِ اتَّخَذَ عِنْدَنَا يَدًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ،
ذُنُوبَنَا كُلَّهَا، صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا، مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ، وَاعْصَمْنَا فِيمَا بَقَى مِنْ أَعْمَارِنَا، وَارْحَمْنَا وَلَا تُسْلِطْ عَلَيْنَا مِنْ لَا يَرْحَمُنَا، اللَّهُمَّ
أَحِينَا مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَمْتَنَا مَمَاتَهُمْ، وَاحْشُرْنَا مَعَهُمْ وَفِي زُمْرَتِهِمْ وَتَحْتَ لِوَآئِهِمْ، وَلَا - تُفَرِّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ طَرْفَهَ عَيْنِ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سِيَّخَطِكَ وَالنَّارِ يَا كَرِيمُ، وَصَيْحَةَ لِلَّهِ عَلَى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِيْنَ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا.

زيارة دوم حضرت زينب كبرى عليها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ سَيِّدِ الْأَنْبِيَا، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ صَاحِبِ الْحَوْضِ وَاللَّوَاءِ، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ مَنْ عُرِجَ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ، وَوُصَّلَ إِلَى مَقَامِ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَذْنِي السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ نَبِيِّ الْهُدَى وَسَيِّدِ الْوَرَى وَمُنْقَذِ الْعِبَادِ مِنَ الرَّدَى، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ صَاحِبِ الْخُلُقِ الْعَظِيمِ، وَالشَّرْفِ الْعَمِيمِ، وَالآيَاتِ وَالدِّكْرِ الْحَكِيمِ، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ صَاحِبِ الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ، وَالْحَوْضِ الْمُؤْرُودِ وَاللَّوَاءِ الْمَشْهُودِ، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ مَنْهِجِ دِينِ الإِسْلَامِ، وَصَاحِبِ الْقِبْلَةِ وَالْقُرْآنِ، وَعَلَمِ الصِّدْقِ وَالْحَقِّ وَالْإِحْسَانِ، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ صِفَوَهِ الْأُنْبِيَا، وَعَلَمِ الْأُتْقِيَا، وَمَشْهُورِ الدِّكْرِ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ وَسَيِّدِ خَلْقِهِ، وَأَوَّلِ الْعَدَدِ قَبْلَ اِيجادِ أَرْضِهِ وَسَماوَاتِهِ، وَآخِرِ الْأَبْدِ بَعْدَ فَنَاءِ الدُّنْيَا وَاهْلِهَا، الَّذِي رُوحُهُ نُسْخَةُ الْلَّاهُوتِ، وَصُورَتُهُ نُسْخَةُ الْمُلْكِ وَالْمُلْكُوتِ، وَقَلْبُهُ خَزَانَةُ الْحِيَاةِ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ الْمُظَلَّلِ بِالْغَمَامِ، سَيِّدِ الْكَوْنَيْنِ وَمَوْلَى النَّقَائِنِ، وَشَفِيعِ الْأَمَمِ يَوْمَ الْمَحْسَرِ، وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ إِمامِ الْأَئْمَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ رُكْنِ الْأُولَيَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ عِمَادِ الْأَئْمَاءِ فِيَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ يَعْسُوبِ الدِّينِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ سَيِّدِ الْوَصِيَّيْنَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ قَائِدِ الْبَرَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ قَامِعِ الْكَفَرِ وَالْفَجَرِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ وَارِثِ النَّبِيِّينَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ خَلِيفَةِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ

يَا بِنْتَ خَيْرِ الْدِينِ، إِسْلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ الْبَيْتِ الْعَظِيمِ عَلَى الْيَقِينِ، إِسْلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ مَنْ حِسَابُ النَّاسِ عَلَيْهِ، وَالْكَوْثَرُ فِي
يَدِهِ، وَاللَّصُّ يَوْمَ الْغَدِيرِ عَلَيْهِ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، إِسْلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ مَنْ قَادَ زَمَانَ نَاقَةَهَا جِبْرِيلُ وَشَارَكَهَا فِي مُصَابِهَا
إِسْرَافِيلُ، وَغَضِبَ لَهَا الرَّبُّ الْجَلِيلُ، وَبَكَى لِمُصَابِهَا إِبْرَاهِيمُ الْخَلِيلُ، وَنُوحٌ وَمُوسَى الْكَلِيمُ فِي كَرْبَلَاءِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْغَرِيبِ وَ
رَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، إِسْلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ الْبَيْدُورِ السَّوَاطِعِ، إِسْلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ الشُّمُوسِ الطَّوَالِعِ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، إِسْلَامُ
عَلَيْكِ يَا بِنْتَ زَمْرَدَ وَالصَّفَا، إِسْلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ مَكَّةَ وَمِنِي إِسْلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ مَنْ حُمِلَ عَلَى الْبَرَاقِ فِي الْهَوَاءِ، إِسْلَامُ
عَلَيْكِ يَا بِنْتَ مَنْ حَمِلَ الرَّكَاهَ بِأَطْرَافِ الرِّداءِ وَيَدَهُ عَلَى الْفُقَرَاءِ، إِسْلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ مَنْ أُسْرِيَ بِهِ مِنْ الْمَسِيْحِ يَدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسِيْحِ الْأَفْصَى إِسْلَامُ

عَلَيْكِ يَا بُنْتَ مَنْ صَرَبَ بِالسَّيْفَيْنِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ مَنْ صَلَى الْقِبْلَيْنِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ مُحَمَّدٍ الْمُضْطَفِي السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ عَلَيِّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ فَاطِمَةَ الرَّهْرَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ حَمْدِيَّجَةِ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى حَمْدِكِ مُحَمَّدٌ الْمُخْتَارِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى أَبِيكِ حَمْدَرِ الْكَرَارِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى السَّادَاتِ الْأَطْهَارِ الْأَخِيَّارِ، وَهُمْ حُجَّاجُ اللَّهِ عَلَى الْأَقْطَارِ، وَسَادَاتِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ مِنْ وُلْدِ أَحِيَّكِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْعَطْشَانِ الظَّمَئَانِ وَهُوَ أَبُو التِّسْعَةِ الْأَطْهَارِ، وَهُمْ حُجَّاجُ اللَّهِ فِي الشَّرْقِ وَالْغَربِ وَالْمَأْرُضِ وَالسَّمَاءِ، الَّذِينَ حُبُّهُمْ فَرَضُوا عَلَى أَعْنَاقِ كُلِّ الْخَلَائِقِ الْمُحْلُوقَينَ لِخَالِقِ الْقَادِرِ السُّبْحَانِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ الْأَعْظَمِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ الْمُعَظَّمِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا عَمَّةَ وَلِيِّ اللَّهِ الْمُكَرَّمِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُمَّ

الْمَصَابِ يَا زَيْنُ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيُّهَا الصَّدِيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيُّهَا الْكَاملَةُ الْعَالِمَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيُّهَا الْكَرِيمَةُ النَّبِيلَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيُّهَا التَّقِيَّةُ الْقَيَّمَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مَنْ ظَهَرْتُ مَحَبَّتُهَا لِلْحُسَيْنِ الْمُظْلُومِ فِي مَوَارِدِ عَدِيدَةٍ، وَتَحْمَلْتِ الْمَصَابِ الْمُحْرِقَهُ لِلْقُلُوبِ مَعَ تَحْمُلَاتٍ شَدِيدَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مَنْ حَفِظْتِ الْإِمامَ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءِ فِي الْقُتلَى وَدَيَّذَتْ نَفْسَهَا فِي نَجَاهِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ مِنْ مَجْلِسِ اَشْقَى الْأُشْقِيَاءِ، وَنَطَقَتْ كَنْطُقَ عَلَيِّهِ السَّلَامُ فِي سَكَكِ الْكُوفَهِ وَحَوْلَهَا كَثِيرٌ مِنَ الْأَعْيُدَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا تَالِي الْمَعْصُومِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مُمْتَحَنَهُ فِي تَحْمُلِ الْمَصَابِ كَالْحُسَيْنِ الْمُظْلُومِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيُّهَا الْبَعِيَّهُ عَنِ الْأُوْطَانِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيُّهَا الْأُسَيْرَهُ فِي الْبَلْدَانِ، السَّلَامُ

عَلَيْكِ أَيْتُهَا الْمُتَحِيرَةِ فِي خَرَابِهِ الشَّامِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتُهَا الْمُتَحِيرَةِ فِي وُقُوفِكِ عَلَى جَسِيدِ شَهِيدِ الشَّهَادَةِ، وَخَاطَبَتِ جَدِّكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِهَذَا النِّداءِ: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ مَلَائِكَةُ السَّمَاءِ، هَذَا حُسَيْنٌ بِالْعَرَاءِ، مَسْلُوبُ الْعِمَامَةِ وَالزِّدَاءِ، مُقْطَعُ الْأَعْضَاءِ، وَبَنَاتُكَ سَبَايَا، وَإِلَى اللَّهِ الْمُمْشَكَى وَقُلْتَ: يَا مُحَمَّدُ هَذَا حُسَيْنٌ، تُسْفِى عَلَيْهِ رِيحُ الصَّبا، مَجْدُوذُ الرَّأْسِ مِنَ الْقَفَا، قَتِيلٌ أَوْلَادِ الْبَغَايَا، وَاحْزُنْنَاهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ تَهَيَّجَ قَلْبُهَا لِلْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الْعُرَيَانِ الْمَطْرُوحِ عَلَى الثَّرَى وَقَالَتْ بِصَوْتٍ حَرِينِ: بِأَبِي مَنْ نَفَسَى لَهُ الْفِدَاءُ، بِأَبِي الْمَهْمُومِ حَتَّى قَضَى أَبِي الْعَطْشَانَ حَتَّى مَضَى بِأَبِي مَنْ شَيْبَتُهُ تَقْطُرُ بِالدِّمَاءِ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ بَكَّ عَلَى جَسِيدِ أَخِيهَا بَيْنَ الْقَتْلَى حَتَّى بَكَى لِيَكَائِهَا كُلُّ عَيْدُوٍّ وَصَيْدِيقٍ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ تَكَفَّلَ وَاجْتَمَعَتْ فِي عَصِيرِ عَاشُورَاءِ بَنَاتِ

رَسُولِ

الله وَ أَطْفَالِ الْحُسَيْنِ، وَ قَامَتْ لَهَا الْقِيَامَةُ فِي شَهَادَةِ الْطَّفْلَيْنِ الْغَرِيَبَيْنِ الْمَظْلُومَيْنِ، الْسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَمْ تَتَمَّ عَيْنُهَا لِأَجْلِ حِرَاسَهِ آلِ رَسُولِ اللَّهِ فِي طَفِيلَةِ نَيْنَوَاءِ، وَصَارَتْ أَسِيرَةً بَيْدِ الْأَعْدَاءِ، الْسَّلَامُ عَلَى مَنْ رَكِبَتْ بَعِيرًا بَعِيرًا وَطَاءِ، وَنَادَتْ أَخَاها أَبَا الْفَضْلِ بِهَذَا النِّداءِ: أَخِي أَبَا الْفَضْلِ! أَنْتَ الَّذِي أَرْكَبْتَنِي إِذَا أَرَدْتُ الْخُرُوجَ مِنَ الْمَدِينَةِ، الْسَّلَامُ عَلَى مَنْ خَطَبْتُ فِي مَيْدَانِ الْكُوفَةِ بِخُطْبَتِهِ نَافِعَهِ حَتَّى سَكَنَتِ الْمَاضِيَاتُ مِنْ كُلِّ نَاحِيَةٍ، الْسَّلَامُ عَلَى مَنْ احْتَجَتْ فِي مَجْلِسِ ابْنِ زِيَادٍ بِإِحْتِجاجَاتٍ وَاضِيَّةٍ، وَقَالَتْ فِي جَوَاهِيهِ بَيْنَاتٍ صَادِقٍ، إِذْ قَالَ ابْنُ زِيَادٍ لِرَئِيْبِ سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا كَيْفَ رَأَيْتُ صُنْعَ اللَّهِ بِأَخِيكِ الْحُسَيْنِ؟ قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ إِلَّا جَمِيلًا، الْسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أَسِيرَةً بِأَيْدِي الْأَعْدَاءِ فِي الْفَلَوَاتِ، وَرَأَيْتِ أَهْلَ الشَّامِ فِي حَالِهِ الْعَيْشُ وَ السُّرُورِ وَ نَسْرِ الرَّاياتِ، الْسَّلَامُ عَلَى مَنْ أَدْخَلُوهَا فِي

مَجِلسِ يَزِيدَ مَعَ الْأَسْيَرِ إِنْ آلِ رَسُولِ اللَّهِ وَ قَالَ عَلَىٰ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِيَزِيدَ: يَا يَزِيدُ مَا ظَنْكَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَوْ رَأَانَا عَلَىٰ هَذِهِ الْحَالَةِ؟ ثُمَّ قَالَتْ أُمُّ الْمَصَائِبِ رَبِيعُ لِيَزِيدَ: تَقُولُ عَيْرَ مَنَائِمٍ وَ لَا مُشِّيَّعَظِيمٌ: «لَا هُلُوا وَ اسْتَهْلُوا فَرَحاً، ثُمَّ قَالُوا: يَا يَزِيدُ لَا - تَشَلُّ» مُتُنْجِحِيًّا عَلَىٰ ثَنَيَا أَبِي عَبْدِ اللَّهِ سَيِّدِ شَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ تَنْكُحُهَا بِمِخْصَيْرَتِكَ، ثُمَّ قَالَتْ: وَ لَئِنْ جَرَثْ عَلَى الدَّوَاهِيِّ مُخَاطِبُتُكَ، وَ إِنِّي لَا أَسْتَطِي غَرْ قَدْرَكَ، وَ أَسْتَغْطِمُ تَقْرِيَعَكَ وَ أَسْتَكِثُ تَؤْيِخَكَ، لِكِنَّ الْعَيْنَ عَبْرِي وَ الصُّدُورَ حَرَّيَ أَلَا فَالْعَجَبُ كُلُّ الْعَجَبِ مِنْ أَقْدَامِكَ عَلَىٰ قَتْلِ حِزْبِ اللَّهِ النُّجَابَاءِ بِحِزْبِ الشَّيْطَانِ الطُّلَقاَءِ، وَ لَئِنْ اتَّخَذْنَا مَعْنَمًا لَتَجَدُّنَا وَ شِيكًا مَعْرِمًا، حِينَ لَا تَجِدُ إِلَّا مَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ، وَ مَا رَبُّكَ بِظَلَامٍ لِلْعَيْدِ، فِإِلَى اللَّهِ الْمُشْتَكِي وَ عَلَيْهِ الْمُعَوَّلُ فِي الشِّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ، فَكِدْ كَيْدَكَ، وَاسْعَ سَيْعَكَ، وَ

نَاصِبْ

٢٧: ص

جَهْدَكَ، فَوَاللَّهِ لَا تَمْحُو ذِكْرَنَا، وَلَا تُمِيتُ وَحْيَنَا، وَلَا تُدْرِكُ أَمْدَنَا، وَلَا تُرْخِصُ عَنْكَ عَارَهَا، وَهَلْ رَأَيْكَ إِلَّا فَنَدَأَ، وَأَيَّامُكَ إِلَّا عَيَّدَأَ، وَجَمِيعُكَ إِلَّا بَيَّدَأَ، يَا يَزِيدُ! أَمَا سَمِعْتَ قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ، وَحَسْبُكَ بِاللَّهِ حَاكِمًا، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خَاصَّةً يَمًا، وَبِجَبَرِيلَ ظَهِيرًا، ثُمَّ قَالَتْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَتَمَ لِأَوْلَانَا بِالسَّعَادَةِ وَالْمُغْفِرَةِ، وَلَا تَرِنَا بِالشَّهَادَةِ وَالرَّحْمَةِ، إِنَّهُ رَحِيمٌ وَدُودٌ، وَهُوَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَئِمَّهُ الْمَعْصُومِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

مرحوم علامه مجلسی در بحار الانوار (جلد ۹۹، طبع بیروت، ص ۲۷۲) از سید بن طاووس قدس سره دو زیارت برای مطلق امام زادگان نقل می کند و در صفحه بعد می فرماید: «زیارت اول آن را مرحوم مفید در مزار ذکر کرده است». بنابراین با توجه به سخن بزرگان مناسب است زیارت اول امام زادگان را که در همین کتاب آورده ایم و اول آن «السلام علیک آیت‌ها السیده الزکیه الطاهره الوریثه و الداعیه الحفیه ...» می باشد جزو زیارات حضرت زینب علیها السلام خوانده شود، امید است که مورد قبول پروردگار قرار گیرد.

زیارت چهارم حضرت زینب کبری علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام علیک یا بنت رسول الله، السلام علیک یا بنت نبی الله، السلام علیک یا بنت محمد المصطفی سید الانبیاء والمرسلین،
السلام علیک یا بنت ولی الله، السلام

عَلَيْكِ يَا بُنْتَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ سَيِّدِ الْأُوْصَى يَا إِلَيْكِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ فَاطِمَةَ الرَّزَّارِاءِ سَيِّدَهُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا السَّيِّدَةِ الزَّرِّيْكِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الدَّاعِيَةِ الْحَقِيقَهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا التَّقِيَهِ النَّقِيَهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الرَّضِيَهِ الْمَرْضِيَهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْعَالَمَهُ الْغَيْرِ الْمُعَلَّمَهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْغَيْرِ الْمُفَهَّمَهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْمَظْلُومَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْمَهْمُومَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْمَعْمُومَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْمَضْرُوبَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْمَأْسُورَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الصِّدِيقَهُ الصُّغْرَى السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْعِصْمَهُ الصُّغْرَى يَا صَاحِبَهُ الْمُصِيبَهِ الْعَظِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا زَيْنُ الْكُبُرَى أَشْهُدُ أَنَّكَ كُنْتِ صَابِرًا

شَاكِرَةً مُجَلَّلَةً مُعَظَّمَةً، مُكَرَّمَةً مُحَيَّدَةً، مُخَلَّدَةً مُوَقَّرَةً فِي جَمِيعِ حَالَاتِكِ وَ مُنْقَلَبَاتِكِ، وَ مُصِّةٌ يَبَايِتِكِ وَ بَلَائِتِكِ وَ إِمْتِحَانَاتِكِ حَتَّى
فِي أَشَدِهَا وَ أَمَرِّهَا، وَ هِيَ وَاللَّهِ وُقُوفُكِ فِي هَذَا الْمَكَانِ، وَ أَخْوَكِ الْعَطْشَانُ مَصْبِرُهُ فِي عُمْقِ الْحَائِرِ مِنْ كَثْرَهُ جَرَاحَاتِ السَّيْفِ وَ
السِّنَانِ، وَ الشِّمْرُ جَالِسٌ عَلَى صَيْدِرِهِ، وَأَخْرَنَاهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْكِ، يَا بَنْتَ الرَّهْرَا وَ بَنْتَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى أَشْهَدُ أَنَّكِ قَدْ نَصَيَّهُتِ لِلَّهِ وَ
لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ لِفَاطِمَةَ وَ الْحُسَنِ وَ الْحُسَيْنِ، وَاصِحَّ رِتْبَهُنْ بِقَلْبِكِ وَ لِسَانِكِ، وَ جَاهِدْتِ فِي اللَّهِ بِلِسَانِكِ حَقَّ جِهَادِهِ،
فَنَعْمَتِ الْمُأْخُوتُ أَنْتِ لِلْحُسَيْنِ، وَ نِعْمَ الْمَاخُ لَمَكِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكُمَا، وَ عَلَى مَنْ أَحَبَّكُمَا وَ نَصَرَكُمَا، وَ لَعَنَ اللَّهِ أُمَّهَ
سَلَبْتِ قِناعَكِ، وَ ضَرَبْتِ بِكَعَابِ الرِّماحِ عَلَى أَعْصَائِكِ، وَ حَرَّقْتِ خِيَامَكِ، وَ أَسَرَّتِ عِيَالَكِ، أَمْ سَيِّمَتِ بِذِلِكَ فَرَضِيَّتِ بِهِ وَ لَمْ
تَحْزَنْ، يَا سَيِّدِتِي وَ مَوْلَاتِي، أَنَا

زَائِرُكَ وَ مُجْبِكَ وَ مُعِينُكَ، فَاسْفَعِنِي لِي وَ لِأَبِي وَ أَمْهَاةِي وَ أَجِيدَادِي، وَ أَسْأَلُ اللَّهَ الْمُغْفِرَةَ بِحَقِّكَ، وَ بِحَقِّ سَيِّدِكَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اٰلِيَّهِ وَ مَنِّيَّهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَ أَمِيرِكَ فَاطِمَةَ الرَّزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ، وَ أَخَوِّيَّكَ الْحَسَنِ وَ الْحَسَنِ يَنِّي عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَ مُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ وَ مَهْبِطِ الْوَحْيِ وَ التَّنْزِيلِ، جَمِيعاً وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

زيارةً بنجم حضرت زينب بنت علي، عقيله بنى هاشم عليها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ بَضْعِهِ خَاتَمِ النَّبِيِّنَ، وَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سُلَالَةَ مَنْ لَا تُحصِّنُ فَضَائِلُهُ، وَ لَا تُشَتَّقِصِي مَنَافِيهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ الْمَبْعُوثِ بِالرِّسَالَةِ، وَ مُنْقِذِ الْعِبَادِ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ حَيْرَهِ الضَّالَّةِ،

وَالْعَظِيمُ الْمُظَلِّلُ بِالْغَمَامِ، وَالنُّورُ الْمُهَتَّدُ بِهِ فِي الْلَّيَالِي وَالْمَائِمَاتِ، حَبِيبُ إِلَهِ الْعَالَمِينَ، سَيِّدُنَا أَبِي القَاسِمِ مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَّ كَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ سَيِّدِ الْأُوصَةِ يَاءٍ، وَرُكْنِ الْأُولَى إِ، وَعِمَادِ الْأُصْلِيِّ فِيَاءٍ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْسُوبُ الْمُتَّقِينَ، وَقُدْوَةِ الصِّدِّيقِينَ، وَإِمامِ الصَّالِحِينَ، وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَّ كَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ أَفْضَلِ الْأُولَى إِ، وَأَوَّلِ السَّابِقِينَ إِلَى دِينِ اللَّهِ، وَأَوْفَاهُمْ لِرَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ صَاحِبِ بَيْعِهِ يَوْمِ الْغَدِيرِ، وَالْمُشْتَقِّ اسْمُهُ مِنْ اسْمِ الْعَلِيِّ «الْقَدِيرُ»، قَاتِدُ الْبَرَّةِ، وَقَاتِلُ الْكَفَرِ وَقَاتِلُ الْفَجْرِ، وَالْمَنْدُوبُ فِي الشَّدَائِدِ، وَالْمَشْهُودُ بِحَقِّهِ فِي مُخْتَلِفِ الْمَشَاهِدِ، وَمَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ تَعَالَى بِقُلُبِهِ وَلِسَانِهِ، وَنَصَرَ الْحَقِّ بِسَيِّفِهِ وَسِنَانِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا سَلِيلَةِ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ، وَالشَّافِعِ يَوْمِ الْمَحْسَرِ، وَالسَّاقِي مُحِيِّهِ مِنْ نَهْرِ الْكَوْثَرِ، السَّلَامُ

عَلَيْكِ يَا بُنْتَ حَيْدَرِ الْكَرَارِ، وَخَلِيفَةِ الْمُخْتَارِ، وَقَسِيمِ الْجَنَّهِ وَالنَّارِ، وَصَاحِبِ الْحِوْضِ وَحَامِلِ اللِّسُوَاءِ فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ، إِمامَ الْمُتَّقِينَ، أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَّ كَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُهَاجِهَ قَلْبِ الْبُتُولِ، وَقُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ، يَا حَبِيبَةَ خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ، وَرَبِّيَّهَ بَيْتِ وَحْيِ اللَّهِ، وَشَقِيقَةَ السَّبِطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَعَمَّةَ الْأَئِمَّهِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِ طَهِ وَيَاسِينَ، وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَّ كَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى بُنْتِ مَكَّهَ وَمِنِي وَزَرْفَمَ وَالصَّفَا، السَّلَامُ عَلَى مَنْ حَيَّدُهَا مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى وَأَبُوهَا عَلَى الْمُرْتَضَى وَأُمُّهَا فَاطِمَهُ الرَّزَّهْرَا سَيِّدَهُ النِّسَاءِ، السَّلَامُ عَلَى بُنْتِ صَاحِبِ الدَّلَائِلِ الْوَاضِحةِ، وَالآيَاتِ الْبَيِّنَاتِ، وَالْمُعْجَزَاتِ الْبَاهِرَاتِ، وَالْبَرَاهِينِ الظَّاهِرَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الْمَوْلُودِ فِي مَعْقِلِ الْعِصْمَهِ وَالْتُّقَى وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ وَالْهُدَى وَمَوْرُوثَهِ عَظِيمِ الْفَضْلِ وَالنِّدَى السَّلَامُ عَلَى

الْمَرْأَه الصَّالِحَه، وَ الْمُجَاهِدَه النَّاصِحَه، وَ الْحُرَّه الْمَاهِيه، وَ الْبَوَّه الطَّالِيه، وَ الْمُعْجَزَه الْمُحَمَّدَيه، وَ الدَّخِيرَه الْحَيَّدَرَيه، وَ الْوَدِيعَه الْفَاطِمَيه، الْسَّلَامُ عَلَى مَنْ اطَاعَتِ اللَّهَ تَعَالَى فِي السَّرِّ وَ الْعَلَنِ، وَ تَحِدَّثُ بِمَوَاقِفِهَا أَهْلَ النِّفَاقِ وَ الْفِتَنِ، الْسَّلَامُ عَلَى مَنْ ارْهَبَتِ الْطُّغَاه فِي صَيَّه لَاهِتها، وَ أَدْهَشَتِ الْعُقُولَ بِرَبَاطِه جَاهِشَها، وَ مَثَّلَتِ أَبَاهَا عَلَيْنَا بِشَجَاعَتِهَا، وَ اشْبَهَتْ أُمَّهَا الرَّهْرَاء فِي عَظَمَتِهَا وَ بِلَاغَتِهَا، الْسَّلَامُ عَلَى الْمَنْسُوبَه لِأَشِيرَه النُّبُوه، وَ الْإِمامَه، وَ الْمَهْوُوبَه وَ سَامَ الشَّرَفِ وَ الْمُعْجَيدِ وَ الْكَارَمَه، الْسَّلَامُ عَلَى مَنْ رَضَحَتْ بِبَلَانِ الْإِيمَانِ، وَ تَرَبَّتْ بِتِلَاهِ الْقُرْآنِ، فَشَاعَ فَخْرُهَا بِكُلِّ زَمَانٍ عَلَى مَنْ حَبَاهَا الْجَلِيلُ جَلَّ اسْمُهُ بِالصِّفَاتِ الْحَمِيدَه، وَ زَادَهَا وَ قَوَّهَا وَ ثَبَاتًا عَلَى الدِّينِ وَ الْعِقِيدَه، وَ شَدَّ اللَّهُ عَزْمَهَا فِي مَوَاطِنِ الْمِحَنِ الشَّدِيدَه، وَ أَهْمَهَا جَمِيلَ الصَّبَرِ، وَ أَكْرَمَهَا جَزِيلَ الْأَجْرِ، الْسَّلَامُ عَلَى

مَنْ أَحِيَّتْ لِيَلِيهَا بِمَا تَهَجَّدُ وَالْعِبَادَةِ، فَنَالَتْ مِنَ اللَّهِ أَعْلَى دَرَجَاتِ السَّعَادَةِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ أَوْلَاهَا الْأَمَامُ زَيْنُ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِشَهَادَتِهِ، إِذْ قَالَ مُخَاطِبًا لِعَمَّتِهِ: (أَنْتِ عَالَمَهُ عَيْرُ مُعَلَّمٍ وَفَهْمَهُ عَيْرُ مُفَهَّمٍ)، سَلَامٌ عَلَى الْمُاْخِتَ الَّتِي وَاسْتَأْخَاهَا فِي مُهْمَتِهِ، وَ
شَارَكَهُ فِي نَهْضَتِهِ، وَتَبَاهَتْ بِالْإِسْلَامِ وَعِزَّتِهِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ نَاصَهُ رَتِ الْحُسَيْنَ فِي جِهَادِهِ، وَلَمْ تَضْعُفْ عَزِيمَتُهَا بَعْدَ اسْتِشَاهَدَهُ،
سَلَامٌ عَلَى قَلْبِ زَيْنَ الصَّبُورِ، وَلِسَانِهَا الشَّكُورِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ تَظَافَرَتْ عَلَيْهَا الْمَصَائِبُ وَالْكُرُوبُ، وَذَاقَتْ مِنَ النَّوَائِبِ مَا تَذَوَّبُ
مِنْهَا الْقُلُوبُ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ تَجَرَّعَتْ غُصَيْصَ الْآلامِ وَالْمَآسِيَ، وَمَا لَا تَقْوِي عَلَى احْتِمَالِهَا الْجِبَالُ الرَّوَاسِيُّ، فَاصْبِرْ بِحَثْ لِلْبِلَاءِ
قِبْلَتِهَا، وَلِلرَّازِيَا كَعْبَتِهَا، سَلَامٌ عَلَى مَنْ شَاطَرَتْ أُمَّهَا الزَّهْرَاءَ فِي ضُرُوبِ الْمِحْنِ وَالْأَرْزَاءِ، وَدارَتْ عَلَيْهَا

رَحْيِ الْكَوَارِثِ وَالْبَلَاءِ يَوْمَ كَرْبَلَاءَ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ فُجِعَتْ بِجَدِّهَا وَأَيْهَا وَأُمِّهَا وَبَيْهَا وَالْخَيْرِهِ مِنْ أَهْلِهَا وَذَوِيهَا، أَبْكَى عَلَى زَيْنَبَ الْكُبْرَى وَكُرْبَتَهَا، أَبْكَى عَلَى زَيْنَبَ حُزْنًا لِمُحْنَثِهَا، أَبْكَى عَلَى هَضْمِهَا مِنْ بَعْدِ عِزَّهَا، أَبْكَى عَلَى الْمَظْلُومَهُ الْغُرِيبَهُ، أَبْكَى عَلَى الْمَحْزُونَهُ الْكَيْبَهُ، أَبْكَى عَلَى مَنْ دَاهَمَتْهَا الدُّنْيَا بِالْمَشَاهِدِ الرَّهِيْهِ، وَلَمْ تَشْبِهْ مُصِّهِّيَّهَا مُصِّيَّهُهُ، أَبْكَى عَلَى مَنْ عَانَتْ أَشْلاءَ الْفَضَّحَايَا، مُجَزَّرِينَ عَلَى صَيْدِ الْكَنَايَا، وَرَأَتْ مَصَارِعَ الشَّهَادَهِ مِنْ عَشِيرَتَهَا، وَإِخْوَتَهَا وَبَيْتِيْهَا عُمُومَتِهَا، وَقَدْ فَرَقَ السَّيْفُ بَيْنَ الرُّؤُوسِ مِنْهُمْ وَالْأَيْدَانِ، وَحَرَارَهُ الشَّمْسِ قَدْ غَيَّرَهُ مِنْهُمُ الْأُلُوانِ، وَبَيْنَهُمْ رَيْحَانَهُ الْمُصْطَفَى سَيِّدُ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ، صَرِيعًا عَلَى الرَّمْضَاءِ، فَاجْهَشَتْ بِالْبَكَاءِ، وَنَادَتْ بِهَذَا الدُّعَاءِ:

«إِلَهِي تَقَبَّلْ مِنَاهَا الْقُرْبَانَ»، ثُمَّ انشَتْ شَاكِيَّهُ وَجِيدَهَا إِلَى حَيْدِهَا، وَهِيَ تَقُولُ: «يَا مُحَمَّدَاهُ! هَذَا حُسَيْنٌ بِالْعَرَاءِ، مُرْمَلٌ بِالْدِمَاءِ، مُقطَّعُ الْأَعْضَاءِ، وَبَنَاتُكَ سَبَايَا، وَذُرِّيَّتُكَ مُقتَلَّهُ»، أَبِكِي عَلَى مَنْ أَبَكَ كُلَّ عَدُوٍّ وَصَدِيقٍ، أَبِكِي عَلَى مَنْ أَتَعَدَّهَا الرَّزْمَانُ عَنِ الْأَهْلِ وَالْأُوْطَانِ، وَطَافَ بِهَا الْأَعْيُدَاءُ سَيِّهَةً فِي الْبَلْعَدَانِ، وَسَرَّوْا بِهَا أَسْتِيرَهُ مِنَ الْكُوفَهِ إِلَى الشَّامِ بِجَمْعِ مِنَ الْأَرَامِلِ وَالْأُيُّتَامِ، الْسَّلَامُ عَلَى عَزِيزَهُ الصَّدِيقَهُ الرَّهْمَاءِ، وَبِنْتِ حَمْدِيَّهُ الْكَبِيرِيَّ السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَصْبَحَ حَرْمَهَا مَوْتَلِيَّ آمَالِ الْأَمْلِينَ، وَمُلْتَقِيَّ وُفُودِ الزَّائِرِينَ، وَيَتَمَسَّكُ بِضَرِيحِهَا جَمِيعُ الْمُحِبِّينَ وَالْمُحْتَاجِينَ، وَيَوْمُ قَبْرِهَا الْخَلَائِقُ فِي كُلِّ حِينٍ، السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا زَيْنَبَ بِنْتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَّ كَاتِهِ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكَ يَا بَنْتَ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنْتَ صَاحِبِ الْحُوْضِ وَاللِّوَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنْتَ حَمْدِيَّةِ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنْتَ سَيِّدِ الْأُوْصِيَّاءِ وَرُكْنِ الْأُولَى إِلَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنْتَ فَاطِمَةِ الزَّهْرَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنْتَ وَلَى اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَلَى اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّةَ وَلَى اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْمَصَائِبِ يَا زَيْنَبَ بْنَتَ عَلَىٰ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيْتَهَا الْفَاطِمَةِ الرَّشِيدَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيْتَهَا الْعَالِمَةِ الْكَامِلَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيْتَهَا الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِي الْمَغْصُومِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُمْتَحَنَةِ تَحْمُلِ الْمَصَائِبِ كَالْحُسَينِ الْمَظْلُومِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيْتَهَا الْبَعِيْدَةِ عَنِ الْأُوْطَانِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيْتَهَا

الْأُسِيرَةُ فِي الْبَلْدَانِ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ شَهَدَ بِفَضْلِهَا أَبُوهَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَمْرَهَا أَخُوهَا الْحُسَيْنُ بِالصَّابِرِ عَلَى صَدَمَاتِ الْمُعَانِدِينَ.

أَشْهَدُ أَنَّكَ أَطَعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَصَبَرْتَ عَلَى الْمَأْذِي فِي جَبَّهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ، فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَحَدَكِ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَمْ يَعْرِفْ حَقَّكِ، وَلَعَنَ اللَّهُ أَعْيُدَ آءَ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْمَإْنَسِ، مِنَ الْمَأْوَلِينَ وَالْمَآخِرِينَ، وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعِذَابُ الْمَأْلِيمُ، أَتَيْتُكِ يَا مَوْلَاهُ وَابْنَهَ مَوْلَاهُ زَئْرَا قَاصِهً مَاداً وَافِهً عَارِفًا بِحَقِّكِ، فَاسْفَعِنِي لِي عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى فِي غُفرانِ ذُنُوبِي، وَقَضَاءِ حَوَائِجِي، وَإِعْطَاءِ سُؤْلِي، وَكَسْفِ ضُرِّي، فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا عَظِيمًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى آبَاءِكَ الطَّاهِرِينَ، وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِينَ حَوْلَ حَرَمِكَ الشَّرِيفِ الْمُبَارَكِ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ

پس دو رکعت نماز به قصد هدیه برای آن مکرّمه بجا آور و دعا کن آنچه را که دوست داری.

زيارة وداع حضرت زینب عليها السلام

هر گاه خواستی آن حضرت را وداع کنی بگو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ سَيِّدِ الْوَصِّيَّينَ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ فاطمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، أَسْأَلُوكَ اللَّهَ وَأَشْرَعِيكَ اللَّهَ وَأَقْرَءُوكَ اللَّهَ وَأَشْرَعِيكَ السَّلامَ، اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَةِ أُمِّ الْمُصَائِبِ زَيْنَبَ بُنْتَ عَلِيٍّ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَوْدَ ثُمَّ الْكَوْدَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، فَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا، وَأَذْخِلْنِي فِي شَفَاعَتِهَا، وَشَفَاعَهُ جَدُّهَا وَأَيْهَا وَأَمْهَا وَأَخِيهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ بِحَقِّهَا عِنْدَكَ

ص: ٤١

وَمَنْزِلَهَا لَمَّا يَكُ، إِغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِجِمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَآتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسِنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسِنَةً وَقِنَا عِذَابَ النَّارِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و از پروردگار درخواست کن که بار دیگر شما را به زیارت آن مکرمه برگرداند و این آخرین عهد و زیارت شما نباشد.

حضرت رقیه دختر امام حسین «علیه السلام»

مرحوم شیخ عباس قمی قدس سره در «منتھی الامال» از کامل شیخ بهایی نقل می کند که: زنان خاندان نبوت به هنگام اسیری، حال مردانی را که در کربلا شهید شده بودند بر فرزندان مخفی و پوشیده می داشتند و هر کودکی را وعده می دادند که پدر تو سفر رفته و بازمی گردد تا آنان را به خانه یزید آوردنند، دختر کی بود چهار ساله، شبی از خواب بیدار شد و گفت: پدرم حسین کجاست، این ساعت او را خواب دیدم. سخت پریشان بود، زنان و کودکان همه به گریه افتادند

و فغان از ایشان برخاست. یزید خفته، از خواب بیدار شد و حال تفحص کرد، خبر بردنده که حال چنین است. آن لعین در حال گفت که بروند سر پدر او را بیاورند و در کنار او نهند. پس آن سر مقدس بیاوردند و در کنار آن دختر چهار ساله نهادند. پرسید: این چیست؟ گفتند: «سر پدر تو است». آن دختر بترسید و فریاد برآورد و رنجور شد و در آن چند روز جان به حق تسليم کرد.

معروف است که حضرت رقیه در خرابه شام از دنیا رفت، مزار این مخدشه هم اکنون در بازارچه ای قدیمی، در دمشق، کمی دورتر از مسجد اموی واقع است که عاشقان خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام به زیارتش می شتابند.

با توجه به این که زیارت مخصوصی برای آن حضرت ذکر نشده سزاوار است زائران محترم، او را با الفاظی که در زیارت اولاد ائمه علیهم السلام نقل شده، یا هر زیارتی که مناسب با شأن و منزلت آن حضرت است، زیارت کنند. و هر مقدار فرصت دارند نماز و قرآن

بخوانند و ثوابش را به آن حضرت یا هر کسی که می خواهد اهدا نمایند.

اینک چند زیارتname مناسب با مقام، ذکر می شود که امید است مورد قبول پروردگار و توجه ولی عصر - ارواحنا فداء - قرار گیرد و در آخرت از شفاعت پدر بزرگوارش امام حسین علیه السلام و اجداد طاهرش به ویژه جده اش فاطمه زهرا علیها السلام بهره مند شویم.

اذن دخول حرم مطهر حضرت رقیه «سلام الله علیها»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِإِذْنِ اللَّهِ وَ إِذْنِ رَسُولِهِ وَ إِذْنِ مَلَائِكَتِهِ الْمُتَّقِينَ وَ أَنْبِيَاِهِ الْمُرْسَلِينَ، وَ الْأَئِمَّةِ الْمَعْصُومِينَ، وَ بِإِذْنِ السَّيِّدِ رُقِيَّةَ بِنْتِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَذْخُلُ هَذِهِ الرَّوْضَةَ الْمُبَارَكَةَ، وَ ادْعُوا اللَّهَ بِفُنُونِ الدَّعَوَاتِ، وَ اعْتَرَفُ لِلَّهِ بِالْمُبُودِيَّةِ، وَ لِلنَّبِيِّ وَ الْمَائِمَةِ الْمَعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِالطَّاعَةِ، رَبِّ أَذْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ، وَ أَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًاً.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَهُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى نُوحَ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَيْفَيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّنَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَصَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سَبَطِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَى بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ النَّاظِرِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ باقرَ

الْعِلْمُ بَعْدَ النَّبِيِّ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّيْدِيِّ ادِيقَ الْبَارَ الْأَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرِ الطَّاهِرِ الطَّهْرِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضا الْمُرْتَضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلَى التَّقِيِّ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَى بْنَ مُحَمَّدِ النَّقِيِّ النَّاصِحِ الْأَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلَى، السَّلَامُ عَلَى الْوَصِيَّ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسَرَاجِكَ، وَوَلِيَّ وَلِيَّكَ وَوَصِيَّكَ وَصِيَّكَ، وَحَجَّيْتَكَ عَلَى خَلْقِكَ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَمْدِيَّةَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَتَ وَلِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّهَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رُقَيْةَ بِنْتِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّتُهَا الصَّغِيرَةُ الشَّهِيدَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّتُهَا الْمَقْهُورَةُ الْمَظْلُومَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّتُهَا

الْفَاطِحَةُ لِهِ الرَّشِيدَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْجَلِيلُ الْجَمِيلُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْأَسْرَيْرُ فِي
الْبَلْدَانِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مَوْلَاتِي وَابْنَه مَوْلَايَ، وَسَيِّدِتِي وَابْنَه سَيِّدِي وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَ كَاهُ، فَلَعْنَ اللَّهِ مَنْ جَحِيدَكِ، وَلَعْنَ اللَّهِ مَنْ
ظَلَمَكِ وَلَعْنَ اللَّهِ مَنْ ضَرَبَكِ، وَلَعْنَ اللَّهِ مَنْ لَمْ يَعْرِفْ حَقَّكِ وَلَعْنَ اللَّهِ أَعْدَاءُ آلِ مُحَمَّدٍ، مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، مِنَ الْمَأْوَلِينَ
وَالْآخِرِينَ، وَضَاعِفَ عَلَيْهِمُ الْعِذَابُ الْأَلِيمُ، أَتَيْتُكِ يَا مَوْلَاتِي وَابْنَه مَوْلَايَ، قَاصِدًا وَافِدًا عَارِفًا بَحْقَكِ السَّلَامُ عَلَيْكِ عَرَفَ اللَّهُ بَيْتَنَا
وَبَيْتَكُمْ فِي الْجَنَّةِ، وَحَشَرْنَا فِي زُمْرَتِكُمْ، وَأَوْرَدْنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ، وَسَيِّقَانَا بِكَأسِ حَيْدَكُمْ مِنْ يَدِ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَمَلَوْاتُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ، أَسْيَئُ اللَّهُ أَنْ يُرِيَنَا فِي كُمُ السُّرُورُ وَالْفَرَاجُ، وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرَه حَيْدَكُمْ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا
مَعْرِفَتَكُمْ، إِنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ.

أَتَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ بِحُجَّكُمْ، وَالْبُرَآءِ مِنْ أَعْدَآئِكُمْ، وَالْتَّسْلِيمُ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًّا بِهِ عَيْرَ مُنْكِرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ، وَعَلَى يَقِينٍ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ راضٌ نَطْلُبُ بِمَذْلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِنَا وَرَبِّنَا اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالسَّدَارَ الْآخِرَةِ، يَا رُقَيْهُ، اسْفَغْنِي لَيْ فِي الْجَنَّةِ، فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَانًا مِنَ الشَّانِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ، فَلَا تَشْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا، وَتَقْبِلْهُ بِكَرِمِكَ وَعِزَّتِكَ، وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

زيارة دوم حضرت رقية عليها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدَنَا رُقَيْهُ، عَلَيْكِ التَّحْيَةُ وَالسَّلامُ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ رَسُولِ اللَّهِ،

السلامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ فاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَهُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ حَمْدِيَّةِ الْكُبْرَىٰ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ وَلَىٰ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ وَلَىٰ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ الْحُسَيْنِ بْنِ الشَّهِيدِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الصَّدِيقَةِ الشَّهِيدَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا التَّقِيَّةِ الْفَقِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الزَّكِيَّةِ الْفَاضِلَةِ لَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْمَظْلُومَةِ الْبَهِيَّةِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكِ وَعَلَىٰ رُوْحِكِ وَدَيْنِكِ، فَجَعَلَ اللَّهُ مَنْزِلَكِ وَمَأْوَاكِ فِي الْجَنَّةِ مَعَ آبَائِكِ وَأَجَدَادِكِ، الطَّبِيعَتِينَ الطَّاهِرِيَّنَ الْمَعْصُومِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَيَعْمَلُ عُقْبَى الدَّارِ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِقَينَ حَوْلَ حَرَمَكِ الشَّرِيفِ، وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَرَكَاتُهُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّبِيعَتِينَ الطَّاهِرِيَّنَ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

پس از زیارت حضرت رقیه علیها السلام خوب است دعاوی را که مرحوم علامه سید محسن امین قدس سرہ نقل کرده اند و در صفحه ۱۴۰ همین کتاب بعد از زیارت حضرت زینب علیها السلام آمده است، خوانده شود.

زيارة سوم حضرت رقیه علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا السَّيِّدَةُ الرَّكِيْهُ الطَّاهِرَهُ الْوَلِيَهُ، وَالدَّاعِيَهُ الْحَفِيَهُ، أَشْهَدُ أَنَّكِ قُلْتَ حَقًّا، وَنَطَقْتَ حَقًّا وَصِدْقًا، وَدَعَوْتَ إِلَى مَوْلَايَ وَمَوْلَاكِ عَلَيْهِ وَسَرَّاً، فَازَ مُشَعْكِ وَنَجَى مُصَدْكِ، وَخَابَ وَخَسَرَ مُكَذِّبِكِ وَالْمُتَخَلَّفُ عَنْكِ، اشْهَدِي لِي بِهَذِهِ الشَّهَادَهِ لِأَكُونَ مِنَ الْفَآئِرِينَ بِمَعْرِفَتِكِ وَطَاعَتِكِ وَتَصَدَّيْدِ يَقِنَکِ، وَالسَّلامُ عَلَيْكِ يا سَيِّدَتِي رُقَيَهُ بُنْتَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ بِكَرْبَلَاءَ، أَنْتِ بَابُ اللَّهِ الْمُؤْتَمِنُ مِنْهُ وَالْمَأْخُوذُ عَنْهُ،

ص: ۵۰

أَتَيْتُكِ زَآئِرًا، وَحاجاتِي لِمَكِ مُسْتَوْدِعًا، وَهَا أَنَا ذَا أَسْنَتَوْدِعُكِ دِينِي وَأَمَانِي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي، وَجَوَامِعَ أَمْلَى إِلَى مُسْتَهِي أَجْلِي،
وَالسَّلَامُ عَلَيْكِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَ كَاتُهُ.

زيارة وداع حضرت رقیه عليها السلام

هر گاه خواستی با آن حضرت وداع کنی، نزد قبر آن مکرمه بایست و فکر کن و مصیبت هایی را که به آن مظلومه وارد آمده است - چه در راه کوفه و شام و چه در خرابه شام - در نظر آور و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنَتَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنَتَ وَلِيِّ الْلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنَتَ فَاطِمَةَ وَخَمِدِيَّةَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنَتَ الْحُسَيْنِ بْنِ الْمُظْلُومِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَ كَاتُهُ أَسْنَتَوْدِعُكِ اللَّهُ وَأَسْنَرَعِيكِ السَّلَامُ، اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِي لِرِيَارَهُ رُقَيْهَ بِنْتِ الْحُسَيْنِ، فَإِنِّي

أَسْأَلُكَ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ أَيْدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، وَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا، وَأَذْخِلْنِي فِي شَفَاعَتِهَا، وَشَفَاعَهُ حَيْدَّهَا وَأَيْهَا وَأَخِيهَا
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ بِحَقِّهَا عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِهَا لَهُدَيْكَ، اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَآتِنَا فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

أم سلمه و أم حبيبه همسران رسول خدا

در قبرستان باب الصغير دمشق در حجره ای جدا از قبرستان، دو قبر به نام های «ام سلمه» و «ام حبیبه» همسران پیامبر وجود دارد، لیکن بیشتر مورخان بر این باورند که آن دو، در مدینه، در قبرستان بقیع مدفونند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِّيلَيْنَ وَحُجَّةَ اللَّهِ عَلَى النَّاسِ
أَجْمَعِينَ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى فاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، سَيِّدَهُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
سَيِّدَ الْشَّبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى الْمَائِمَةِ الطَّاهِرِيْنَ مِنْ وُلْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا أُمَّ سَلَمَةَ يَا زَوْجَةَ النَّبِيِّ الْأَعْظَمِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى زَوْجَاتِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا
مُرَسِّيَّةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا وَصِيَّةَ فاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَهُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى خَمْدِيجَةَ الْكُبُرَى أُمِّ
الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ

عَلَيْكِ وَعَلَى شُهَدَاءِ كَرْبَلَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى النِّسَاءِ الْمُسَيَّبَاتِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى نِسَاءِ الْمَأْئِمَةِ الطَّاهِرِيَّنَ، وَالْمَأْبِارِ
الْمَعْصُومِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

اللَّهُمَّ يَلْغُ سَيِّلَمِي إِلَى سَيِّدَتِي وَمَوْلَاتِي أُمَّ سَيِّلَمَةَ، سَيِّلَامَ مُوَدَّعَ وَسَلَامَ مُفَارِقٍ وَسَلَامَ مُتَوَسِّلٍ بِهَا إِلَيْكَ بِأَنْ لَا تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ زِيَارَتِي هَذِهِ بَلِ ارْزُقْنِي الْعُوْدَةُ ثُمَّ الْعُوْدَةُ يَا اللَّهُ مَا دُمْتُ حَيًّا، اللَّهُمَّ اجْعِلْ سَيِّعِي مَشْكُورًا وَذَنْبِي مَغْفُورًا وَعَمَلِي مَبْرُورًا
وَمُوَالِتِي بِهَا حَمِيدَهُ وَحَيَاٰتِي بِهَا سَيِّعِدَهُ وَحَوَائِجِي بِهَا مَقْضِيَّهُ وَأَعْمَالِي بِهَا مَرْضِيَّهُ وَاسْمِي فِي السُّعَادِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، اللَّهُمَّ
اعْفُ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبِحُرْمَةِ السُّورَةِ الْمُبَارَكَةِ الْفَاتِحَةِ.

ابو محمد عبدالله الباهر بن على بن الحسين، مردی فقیه و فاضل بود و به فرموده شیخ مفید متولی صدقات پیامبر اسلام صلی الله علیه وآلہ و امیر المؤمنین بود و از پدران بزرگوار خود از حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ اخبار بسیاری روایت کرده و مردم نیز آثار فراوانی از او نقل نموده اند.

زيارة اول حضرت عبدالله فرزند امام زین العابدین عليه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الصَّادِقِ الْأَمِينِ،
الْمَبْعُوثِ رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْبِحِ طَفْيَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلَيِّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ
الزَّهْرَاءِ الْإِنْسِيَّةِ الْحَوْرَاءِ، سَيِّدَةِ

نِسَاءُ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ الْمُلْكِ يَابْنَ عَلَيَّ بْنَ
الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَسَيِّدِ السَّاجِدِينَ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى مَعَادِنِ حِكْمَةِ اللَّهِ، وَمَوْضِعِ سَرِّ اللَّهِ، وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ،
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ، مَهْبِطِ الْوَحْيِ وَمَنْ نَطَقَ بِمِدْحِهِمُ التَّنْزِيلُ وَكَانَتْ بُيُوتُهُمْ مَهْبِطَ جِبْرِيلَ
وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقْرَبِينَ، السَّلَامُ عَلَى آلِ طَهِ وَيَسِّرِ وَذُرِّيَّةِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَبَابِ الْحِجَّةِ الَّذِي مَنْ دَخَلَهُ كَانَ مِنَ الْآمِينِ، السَّلَامُ عَلَى
الْمُطَهَّرِينَ مِنَ الْغَيْبِ وَالْمُتَرَاهِينَ مِنَ الرَّئِبِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، يَا لَيَتَنَا كُنَّا مَعَكُمْ فَنَفُوزُ فَوْزًا عَظِيمًا، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي
وَمَوَالَىَ جَمِيعًا وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

چون اراده زیارت کنی برو نزد قبر آن حضرت بایست و بگو:

السلام عليك أيتها النفس الشريفة، السلام عليك أيتها السلاله الطاهره، السلام عليك أيتها النسيمه الزاكية، السلام عليك أيتها النفس الفاخره وابن بحور العلوم الداخره، وأوليائي عندي عود الروح إلى العظام النخره، وشفعائي في الآخره، السلام عليك يابن سيد البطحاء، السلام عليك يابن حجه الله على الورى السلام عليك يا عبد الله بن الإمام زين العابدين ورحمة الله وبركاته، اللهم إني أشهد لك بحق هذا الشخص الشريف وبحق آبائه وأجداده الطيبين الطاهرين أن تجعل سعيهم مشكوراً، وذنبي بهم مغفوراً، وحياتي بهم سعيدة، وعاقبتي بهم حميداً، وحوائجي بهم مفضية، وأفعالي بهم مرضية، وأمورى بهم مساعدة وشونى بهم محموده، اللهم

وَاحِسِنْ لِي التَّوْفِيقَ، وَنِفْسٌ عَنِي كُلَّ هَمٍ وَضِيَقَ، اللَّهُمَّ جِئْنِي عِقاِبِكَ، وَامْسَحْنِي ثَوَابَكَ، وَاسْكِنْنِي جَنَانَكَ، وَارْزُقْنِي رِضْوَانَكَ
وَامَانَكَ وَأَشْرِكْ فِي صَالِحِ دُعَائِي وَالْتَّدَىَ وَجَيْعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ، إِنَّكَ وَلِي الْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ،
آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

محل دفن سرهای شهدای کربلا عليهم السلام

* محل دفن سرهای شهدای کربلا عليهم السلام (۶)

در قبرستان باب الصغير مرقدی است که معروف به محل دفن سرهای مقدس شهدای کربلا می باشد و ۱۶ علامت به نشانه ۱۶ سر، بر روی آن گذاشته اند و نام هایی که بر آن نوشته شده است عبارتند از:

۱ - ابوالفضل، عباس بن علی ۲ - علی بن الحسين، (علی اکبر) ۳ - حیب بن مظاہر ۴ - قاسم بن الحسن ۵ - عبدالله بن علی ۶
- عمر

ص: ۵۸

بن علی ۷ - الحَرَّ الرياحِي ۸ - مُحَمَّدٌ بْنُ عَلَىٰ ۹ - عَوْنَ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ ۱۰ - عَلَىٰ بْنُ أَبِي بَكْرٍ ۱۱ - عُثْمَانَ بْنَ عَلَىٰ ۱۲ - جَعْفَرَ بْنَ عَلَىٰ ۱۳ - جَعْفَرَ بْنَ عَقِيلٍ ۱۴ - مُحَمَّدٌ بْنُ مُسْلِمٍ ۱۵ - عَبْدِ اللَّهِ بْنَ عَقِيلٍ ۱۶ - حَسِينَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ.

لیکن مرحوم سید محسن امین قدس سره در اعیان الشیعه و مفتاح الجنات(۷) می نویسد: «من پس از سال ۱۳۲۱ ه. د. در قبرستان باب الصغیر مقامی را دیدم که بر سر در آن سنگی بود و بر آن، این نوشته به چشم می خورد:

«هذا رأس العباس بن على و رأس على بن الحسين الاكبر و رأس حبيب بن مظاهر»؛ «اینجا سر عباس بن على و سر على اکبر فرزند امام حسین علیه السلام و سر حبيب بن مظاهر است».

چند سال بعد که آن مقام تجدید بنا گردید، آن سنگ را از سردر برداشتند و در داخل مقام بر روی ضریحی که کار گذاشته شد، نام بسیاری از شهدای کربلا را نوشتند.

مؤلف محترم کتاب «مراقد اهل بیت در شام» می نویسد: دفن سرهای مطهر شهدا در باب الصغیر، با قطع نظر از تعدادشان، موافق با اعتبار است؛ زیرا پس از وارد شدن اسرا به دمشق، هدفی که ابن زیاد از فرستادن اهل بیت به شام دنبال می کرد و مقصدی که یزید از فراخواندن آنان داشت، تأمین شده بود و از طرفی با توجه به دگرگونی اوضاع شام و تحریک شدن افکار عمومی شامیان علیه دستگاه حاکم، به ویژه پس از خطبه امام سجاد علیه السلام و دیگر فعالیت‌های پیام رسانی اسرای اهل بیت، ادامه رفتار سابق رژیم به صلاحش نبود، از این رو با شتاب تمام وسائل مراجعت خاندان رسالت به مدینه را فراهم ساخت و اقتضای آن را داشت که سرهای مقدس شهدا را نیز در همان دمشق به خاک بسپارند. و نیز طبیعی است که پس از دفن سرهای مطهر در قبرستان عمومی شهر، جایگاه دفن، مانند دیگر مکان‌های مقدس محفوظ بماند و به خوبی از آن نگهداری شود.

ص: ۶۰

در هر حال بسیار مناسب و بجا است که درباب الصغیر کنار مرقد منسوب به سرهای مقدس شهدای کربلا اظهار ارادت گردد و به امید ثواب برای شهداء زیارتی خوانده شود.

زيارة شهدای کربلا رحمهم الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ اللَّهِ وَأَنْصَارَ رَسُولِهِ، وَأَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَأَنْصَارَ فَاطِمَةَ، وَأَنْصَارَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَأَنْصَارَ الْإِسْلَامِ، أَشْهُدُ أَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلَّهِ، وَجَاهْدْتُمْ فِي سَبِيلِهِ، فَجَزَّاَكُمُ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ، فَرَبُّتُمْ وَاللَّهُ فَرَزَاَ عَظِيْمًا، فِي لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفْوَرَ فَوْزًا عَظِيْمًا، أَشْهُدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ. وَأَشْهُدُ أَنَّكُمُ الشُّهَدَاءُ وَالسُّعَادَاءُ، وَأَنَّكُمُ الْفَائِرُونَ فِي دَرَجَاتِ الْعُلُىٰ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِبُهُ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام على سيدنا و مولانا رسول الله محمد بن عبد الله، السلام على سيدنا و مولانا أمير المؤمنين علي بن أبي طالب، السلام على الحسين بن علي، السبط الشهيد، السلام على الحسين بن علي سيد الشهداء، و رحمة الله و بر كاته، السلام على علي بن الحسين، الأكبر، أول شهيد بكر بلاه من أهل بيته، أشبه الناس حلقاً و خلقاً و مطقاً برسول الله، صلى الله عليه و آله و سلم، السلام على أبي الفضل العباس بن أمير المؤمنين قمر بنى هاشم، و صاحب لواء الحسين عليه السلام، السلام على حبيب بن مظاير الأسيدي، الصابر المجاهد في سبيل الله و رحمة الله و بر كاته السلام عليكم يا أنصار دين الله السلام عليكم يا أنصار رسول الله السلام عليكم يا

أَنْصَارَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ الرَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدِ الْحَسَنِ،
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنَعْمَ عَفْتُمْ عَنْبَى الدَّارِ، لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمْ
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

زيارة سوم سرهای مقدس شهداء رحمهم الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَى رُؤُوسِ الشُّهَدَاءِ الصِّدِيقِينَ الصَّابِرِينَ الْبُرَارِ الْأُخْيَارِ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمُ الرَّكِيْهِ الْمَرْضِيَهِ الْبَادِلِينَ جَوَاهِرَ مُهْجَجِهِمْ وَنُفُوسِهِمْ
لِلَّهِ وَالنَّارِ كَيْنَ زَهْرَهَا الْحَيَاهِ إِبَاءَ لِلْضَّيْمِ وَحِزْصَاً عَلَى الدِّينِ وَأَهْلِهِ مِنَ الْمَمَاتِ وَالرِّوَالِ فَتَدَاءَ لِسَيِّدِ الشُّهَدَاءِ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ صَيْلَهِ
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

وَسِّلَمَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَينِ سَبِيلَ رَسُولِ اللَّهِ وَرَيْحَانَتِهِ، الْسَّلَامُ عَلَى الْمُحَامِينَ عَنْ حَرَمِ الرَّسُولِ وَفَاطِمَةِ الْبَتُولِ، الْسَّلَامُ عَلَى الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالذَّائِبِينَ عَنْ تَوْحِيدِ اللَّهِ وَدِينِهِ وَرَسُولِهِ وَعِترَتِهِ، الْسَّلَامُ عَلَى الْأَصْدِيقِيَّةِ الْمُخْلَصَةِ يَنِينَ، الْسَّلَامُ عَلَى رُؤُوسِكُمُ الْمُقْطَعَهِ وَأَرْوَاحِكُمُ الْمُقَدَّسَهِ، الْسَّلَامُ عَلَى الْمُجَاهِهِتِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، الْسَّلَامُ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، فُرْتُمْ وَاللَّهُ فَوْزًا عَظِيمًا فَلَقَدْ وَفَتُمْ بِعَهْدِ اللَّهِ وَحَفِظْتُمْ وَصِيَّةَ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فِي عِتْرَتِهِ حَتَّى قُتِلْتُمْ وَفُرِقَ بَيْنَ رُؤُوسِكُمْ وَأَيْدِانِكُمْ وَسَالَتْ دِمَاؤُكُمْ وَأَنْتُمْ صَرْعَى عَلَى وَجْهِ التَّرَى وَقَفَ الْحُسَينُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَقَدْ بَقَى فَرِيدًا بَعْدَكُمْ لَا نَاصِرٌ لَهُ سُواكُمْ وَأَنْتُمْ مُجَزَّرِينَ كَالْأُضَاحِي وَقَدْ أَحاطَ بِهِ آلَافُ مِنَ الْغَادِرِينَ وَهُوَ يُنادِي: وَأَغْرِبْتَاهُ، وَأَوْحَدْتَاهُ! أَمَا مِنْ نَاصِرٍ مُعِينٍ؟ أَمَا مِنْ مُغِيْثٍ؟ فَلَمْ يُجِبْهُ

سُوَاكُمْ مُجِيبٌ فَنادَاكُمْ مُسِّيلًا وَمُعَايِبًا: يا أَصْيَحَابَ الْحَمَيَّةِ! يا حَيْبَ بْنَ مَظَاهِرٍ! يا زُهَيْرٍ! يا مُسْلِمٍ! يا حُرَّ الرِّيَاحِي! يا أَبْطَالَ الصَّفَا! يا فُرْسَانَ الْهَيْجَاءِ! مَالِي أَنَادِيكُمْ فَلَا- تَسْمَعُونَ وَأَذْعُوْكُمْ فَلَا- تُجِيبُونَ؟ فَهَا نَحْنُ عَلَيْكُمْ مُتَفَجِّعُونَ وَبِكُمْ لَا-جُقُونَ، إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، وَوَصَفَكُمْ أَيْضًا لِيَلَهُ الْعَاشِرِ مِنَ الْمُحَرَّمِ بِقَوْلِهِ: تَسْتَأْسُونَ بِالْمَيَّاهِ اسْتِئْنَاسَ الطِّفْلِ جَانِبَ أُمِّهِ.

وَقَوْلِهِ: لَمْ أَرَ أَصْحَابًا أَوْفَى مِنْكُمْ، نَعَمْ نِلتُمُ الثَّوَابَ، ثَوَابَ الْمُجَاهِدِينَ الَّذِينَ وَصَفَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بِقَوْلِهِ: إِنَّ لِلْجَنَّةِ بَابًا يُقَالُ لَهُ بَابُ الْمُجَاهِدِينَ يَخْطُونَ إِلَيْهِ وَهُمْ مُقْلِسُونَ بِسُيُوفِهِمْ وَالْجَمْعُ فِي الْمَوَاقِفِ وَالْمَلَائِكَةُ تَرَحَّبُ بِهِمْ فَمَنْ تَرَكَ الْجِهَادَ أَبْسَهُ اللَّهُ ذُلًا وَفَقْرًا فِي مَعِيشَتِهِ وَمَحْقًا فِي دِينِهِ وَمَا مِنْ قَطْرَهِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْ قَطْرَهِ دَمٌ فِي سَيِّلِ اللَّهِ، وَلِلشَّهِيدِ سَبْعُ

خِصَالٍ: يُغْفِرُ لَهُ كُلَّ ذَنْبٍ، وَتَنَقَّاهُ الْحُوْرُ الْعَيْنُ، وَيُكْسِى مِنْ حُلَلِ الْجَنَّةِ، وَتَنَقَّاهُ حَرَنَّهُ الْجِنَانِ كُلَّ يُرِيدُ أَحْذَهُ مَعْهُ فَيُسَرِّحُ فِي الْجَنَّةِ حَيْثُ شِاءَ، وَيَنْظُرُ فِي وَجْهِ اللَّهِ وَهِيَ الرَّاحِهُ الْكُبْرَى وَفَوْقَ كُلِّ بَرٍ حَتَّى يُقْتَلَ فِي سَيِّلِ اللَّهِ فَلَيْسَ فَوْقَهُ بَرٌّ، مُبَرَّوْنَ مِنَ الْأَثَامِ طَهَرُهُمْ دَمُ الشَّهَادَةِ مِنْهَا أَىَّ تَطْهِيرٍ، السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْفَضْلِ الْعَبَاسِ بْنِ عَلَيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعَلَى إِخْوَتِهِ الْمُصَيْرَ رَعِينَ بِكَرْبَلَةَ وَعَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ الْأَكْبَرِ الَّذِي لَمَّا رَأَاهُ الْحُسَيْنُ مُقَطَّعًا إِزْبَارًا أَشَبَّلَ عَبْرَتَهُ وَقَالَ: قَتَلَ اللَّهُ قَوْمًا قَتَلُوكَ، يَا بْنَى ما أَجْرَأْهُمْ عَلَى اللَّهِ وَعَلَى اتِّهَاكِ حُرْمَهِ رَسُولُ اللَّهِ، يَا شَيْهِ رَسُولِ اللَّهِ خَلْقًا وَخُلْقًا، السَّلَامُ عَلَى الْقَاسِمِ بْنِ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَللَّهُمَّ يَلِّغُهُمْ مِنَ تَحْيَيَهَ وَسَلَامًا وَانْلَا مِثْ أَجْرِهِمْ وَاجْمَعْنَا مَعَهُمْ فِي مُسْتَقِرِ رَحْمَتِكَ، أَللَّهُمَّ أَغْنِنَا فِي هَذَا الْمَكَانِ بِعَفْوِكَ وَعَافِيَتِكَ

وَعُمَّنَا وَالْإِنْدِيْنَا وَكَافَهُ الْمُسْلِمِيْنَ بِشُمُولٍ فَيُضِكَّ وَفَضِّلَكَ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَه بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ، اللَّهُمَّ لَا تُخْرِجْنَا مِنَ الدُّنْيَا حَتَّى تَرْضِيَ عَنَّا وَاْشْفِ مَرْضَانَا وَاقْضِ حاجَاتِنَا، اللَّهُمَّ سُدَّ فَقْرُنَا بِغِنَاكَ وَعَافِنَا مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَه وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِيْنَ.

سکینه دختر امام حسین علیه السلام

مرحوم حاج شیخ عباس قمی در منتهی الامال می نویسد: «سکینه بی زن ها و عقیله قریش بود با حصافت عقل و اصابت رأی، گویند او افصح و اعلم مردم بوده به زبان عرب و علم و شعر و فضل و ادب، و از برای او قضایای کثیره است».

حضرت سکینه در کربلا- شاهد به شهادت رسیدن پدر و دیگر عزیزان خود بود و همراه خواهرش رقیه و فاطمه و عمه اش زینب

و دیگر اهل بیت امام حسین علیه السلام به اسارت درآمد و پس از بازگشت از سفر کوفه و شام، در خانه پدری خود تحت کفالت حضرت زین العابدین در مدینه اقامت گزید و با عزاداری و سوگواری خاطره نهضت کربلا و شهادت پدرش امام حسین علیه السلام را زنده نگه داشت. او یکی از پیام آوران نهضت عاشورا بود.

سکینه در سال ۱۱۷ هجری قمری در سن هفتاد سالگی وفات یافت. بعضی از تاریخ نگاران مانند یاقوت حموی و مرحوم سید محسن امین، محل دفن او را مدینه دانسته اند لیکن با توجه به بعض قرائن و شواهد، بعيد نیست قبر او در باب الصغیر دمشق باشد.

در هر حال، در ابتدای درب اصلی باب الصغیر، در داخل حجره ای دو قبر منسوب به سکینه و ام کلثوم علیها السلام وجود دارد، و مناسب است زائران محترم شام با قرائت فاتحه ای با آن دو بزرگوار تجدید میثاق کنند، به امید آن که همگی در قیامت از شفاعت آنان و پدرانشان بهره مند شویم.

السلام علیک يا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللَّهِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ، السَّلامُ عَلَيْكَ يا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدِ الْوَحْشَةِ يَعْلَمُ، السَّلامُ عَلَيْكَ يا قَائِدَ الْفُرْقَانِ الْمُحَاجِلِينَ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ، السَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدِ تَمَّى وَمَوْلَاتِي فاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدِيَّهُ بِنْتُ الْحُسَيْنِ بْنِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، السَّلامُ عَلَيْكَ يا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يا أَخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ، وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَّ كَانَتُهُ، السَّلامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الصَّدِيقُ الشَّهِيدُ، السَّلامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الرَّضِيَّهُ الْمَرْضِيَّهُ، السَّلامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمُظْلُومُهُ الْبَهِيَّهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ، السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْمَلَائِكَهُ الْحَافِينَ حَوْلَ حَرَمِكِ الشَّرِيفِ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَّ كَانَتُهُ،

إِشْهَدِي لِي يَا مَوْلَاتِي بِهَذِهِ الشَّهَادَةِ «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ» لِأَكُونَ مِنَ الْفَاثِرِيَنَ بِمَعْرِفَتِكَ وَاتِّبَاعِكَ
وَتَضْدِيقِكَ وَطَاعَتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ فَاطِمَةَ الرَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ الْحُسَيْنِ بْنِ الشَّهِيدِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّتُها الصَّدِيقَةُ الشَّهِيدَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّتُها الرَّضِيَّةُ
الْمَرْضِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّتُها الْفَاضِلَةُ لَهُ الرَّزِكَيْهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّتُها التَّقِيَّهُ النَّقِيَّهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آبَائِكَ الطَّاهِرِيَّنَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ، فِيَايَتِنَا كُنَّا مَعَكُمْ فَنَفُوزُ فَوْزاً عَظِيماً.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام على آدم صَفْوَهُ اللَّهِ، السلام على نُوحَ نَبِيِّ اللَّهِ، السلام على مُوسَى كَلِيمُ اللَّهِ، السلام على عِيسَى رُوحُ اللَّهِ، السلام عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السلام عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ، السلام عَلَيْكَ يَا صَيْفَيِّ اللَّهِ، السلام عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّنَ، السلام عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، عَلَيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصَاحِبِيَّ رَسُولِ اللَّهِ، السلام عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السلام عَلَيْكُمَا يَا سَبَطِي الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، السلام عَلَيْكَ يَا عَلَيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَالِيَّنَ وَقُرَّةَ عَيْنِ النَّاظِرِينَ، السلام عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلَيٌّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ، السلام عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَ الْأَمِينَ، السلام عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرَ الطَّاهِرِ

الظَّهُرُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَىٰ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرَتَضِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلَىٰ النَّقِيِّ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَىٰ بْنَ مُحَمَّدٍ
النَّقِيِّ النَّاصِحَ الْمَأْمِنَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلَىٰ، السَّلَامُ عَلَى الْوَصَّيِّ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ صَلُّ عَلَى نُورِكَ وَسَرَاجِكَ، وَوَلِيُّ
وَلَيْكَ وَوَصِيُّكَ وَصِيَّكَ، وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بُنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بُنْتَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ
وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاهْتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَهَنَّمِ، وَحَشَرَنَا فِي زُمْرَتِكُمْ، وَأَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ، وَسَقَانَا بِكَأسِ
حَيْدُّكُمْ مِنْ يَدِ عَلَىٰ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ، أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُرِينَا فِيْكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ، وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرَه
جَدُّكُمْ مُحَمَّدٌ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ لَا يَسِّلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ، إِنَّهُ وَلِيُّ قَدِيرٌ. أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُجَّكُمْ، وَالْبُرَآءَةِ مِنْ أَعْدَآئِكُمْ، وَالْتَّسْلِيمَ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًّا بِهِ
عَيْرَ مُنْكِرٍ وَلَا مُشْتَكِرٍ، وَعَلَى يَقِينٍ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٌ نَطَّلُبُ بِمَذْلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِنَا وَرَبِّنَا وَالدَّارِ الْآخِرَةِ، يَا
سَكِينَتِنَا، إِشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ، فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَانًا مِنَ الشَّانِ مَقْبُولَةً. اللَّهُمَّ إِنِّي أَشِئُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ، فَلَا تَشْلُبْ مِنِّي مَا
أَنَّ فِيهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا، وَتَقْبِلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ، وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَّتِكَ، يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

هرگاه خواستی با آن حضرت وداع کنی نزد قبر آن مظلومه بایست و بگو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، السَّلامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ فاطِمَةَ وَخَدِيَّجَةَ، اسْتَوْدِعُكِ اللَّهُ وَاسْتَرْعِيَكِ وَاقْرُءُكِ السَّلامَ، اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِي لِزِيَارَةِ سُكِّينَةِ الْمَظْلُومَةِ بُنْتِ الْحَسَنِيَّنِ عَلَيْهِ السَّلامُ، فَإِنِّي أَسْأَلُكَ الْعُوْدَ ثُمَّ الْعُوْدَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، وَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا، وَأَذْخُلْنِي فِي شَفَاعَتِهَا، وَشَفَاعَهِ جَدُّهَا وَأَبِيهَا وَأَعْمَهَا وَأَخِيهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ بِحَقِّهَا عِنْدَكَ وَمَنْزَلَتِهَا لَهُدِيكَ، اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ام کلثوم دختر امیر مؤمنان علی علیه السلام

ام کلثوم دختر علی بن ابی طالب علیه السلام نیز همراه زنان و اطفال حضرت سید الشهداء علیه السلام در کربلا شاهد آن نهضت خونین و مصیبت جانگداز بود و پس از شهادت برادرش امام حسین علیه السلام مانند زینب کبری همراه اسیران به کوفه و شام رفت و با خطبه های افشاگرانه و کوبنده خود، در بارگاه ابن زیاد و یزید، در ابلاغ پیام انقلاب امام حسین علیه السلام نقش به سزاوی داشت.

ام کلثوم که همراه کاروان کربلا به مجلس ابن زیاد و یزید به اسارت رفت و در باب الصغیر دمشق در کنار مرقد سکینه دفن است، ام کلثوم صغیر فرزند امیر المؤمنین از غیر فاطمه زهراء علیها السلام می باشد.

ص: ٧٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكِ يَا بِنَتَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلامُ عَلَيْكِ يَا بِنَتَ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلامُ عَلَيْكِ يَا بِنَتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ الْحَسَنِ الْمَسِيحِيِّ مُوْمَ، السَّلامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ، السَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلَى جَدِّكِ وَأَبِيكِ وَأُمِّكِ وَأَخْوَيْكِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِهِ، لَعَنَ اللَّهِ أُمَّةَهُ ظَلَمْتُكُمْ وَلَعَنَ اللَّهِ أُمَّةَهُ قَتَلْتُكُمْ وَأَشَيَّتَحَلَّتْ مِنْكُمُ الْمُحَارِمَ وَأَنْتَهَكُتْ فِي قَتْلِكُمْ حُرْمَةَ الإِسْلَامِ، فِي الْيَقْتَلَانِ كُنَّا مَعَكُمْ فَنَفُوزُ فَوْزًا عَظِيمًا وَالسَّلامُ عَلَيْكِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِهِ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَاتِي يَا زَيْنَبَ الْمُلَقَّبَةُ بِاُمِّ كُلُّ ثُومٍ بِنْتِ مَوْلَانَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ سَيِّدِ الْوَصِّيَّينَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ قَائِدِ الْغُرُّ الْمُحَاجِلِينَ تَحْتَ لِوَاءِ الْحَمْدِ إِلَى جَنَّاتِ الْعِيْمِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ قَائِدِ الْبَرَّةِ وَقَامِعِ الْكُفَّارِ وَوَارِثِ التَّبَّيْنَ وَيَعْسُوبِ الدِّينِ وَالْبَتَّأُ الْعَظِيمِ عَلَى الْيَقِينِ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَّ كَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ مَنْ حِسَابُ النَّاسِ عَلَيْهِ وَالْكَوْثَرُ فِي يَدِيهِ وَالنَّصْرُ يَوْمَ الْغَدِيرِ عَلَيْهِ، وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَّ كَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ الْحَسَنِ الزَّكِيِّ الْمَسِّيْمُومِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ قَمَرُ الْأُمَّةِ وَرَيْحَانَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ،

وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ الْحَافِينَ حَوْلَ حَرَمِكِ الشَّرِيفِ الْمُسْتَغْفِرِينَ لِزُوَّارِكِ، وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،
السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الصَّادِقِ الْمَأْمِنِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى أَئِمَّةِ الْمُؤْمِنِينَ
عَلَىٰ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى فَاطِمَةِ الزَّهْرَاءِ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ سَيِّدِهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَهُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى أَخَوَيْكِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَبَطَتِي رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى
الشِّيَعَةِ الْمَعْصُومَيْنِ مِنْ ذُرَّيَّهِ أَخِيكَ الْحُسَيْنِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى عَائِبِكُمْ وَعَلَى ذُكُورِكُمْ
وَعَلَى اُنَاثِكُمْ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى مَعَادِنِ حِكْمَهِ اللَّهِ، وَمَوْضِعِ سِرِّ اللَّهِ وَذُرَّيَّهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

وَسِّلَمَ، السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ النُّبُوَّةِ، مَهْيَطِ الْوَحْيِ وَمَنْ نَطَقَ بِمِدْحَهِمُ التَّنْزِيلُ وَكَانَتْ بُيُوتُهُمْ مَهْيَطٌ جَبْرِيلَ وَمَهْيَطَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ، السَّلَامُ عَلَى آلِ طَهِ وَيَاسٍِ وَذُرِّيَّةِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَبَابِ الْجَهَنَّمِ الَّذِي مَنْ دَخَلَهُ كَانَ مِنَ الْآمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَى الْمُطَهَّرِينَ مِنَ الْعَيْبِ وَالْمُنْزَهِينَ عَنِ الرَّيْبِ، السَّلَامُ عَلَى شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ وَمَعْدِنِ الْوَحْيِ وَالْتَّنْزِيلِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، يَا لَيْتَنَا كُنَّا مَعَكُمْ فَنَفُوزُ فَوْزًا عَظِيمًا، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَمَوَالَيَّ جَمِيعًا وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام على سيد النبئين محمد بن عبد الله، السلام على أمير المؤمنين المؤلود في بيت الله، السلام على فاطمة الزهراء بنت أشرف أنساء الله، السلام على الحسن والحسين سيدى شباب أهل الجن والإله، السلام على الأمام الراشدين المصطفى طفيف الأخيار ورحمة الله، السلام عليه يك يا بنت سيد الوصييين، وامام المتقين، السلام عليك يا بنت ولی الله، السلام عليك يا اخت ولی الله، السلام عليه يك يا عمه ولی الله، السلام عليه يك يا أم كلثوم بنت أمير المؤمنين ورحمة الله وبركاته، السلام عليك أيتها السيدة الجليلة، السلام عليك أيتها الفاضلة الرشيدة، السلام عليك أيتها العاملة العاملة، السلام عليك أيتها الرضييه المرضييه، السلام عليك أيتها الحليمه الكريمه، السلام عليك عرف الله بيننا وبينكم في الجن

وَحَشَرْنَا فِي زُمْرِكُمْ، وَسَقَانَا بِكَأسِ حَيْدَكُمْ مِنْ يَدِ عَلَىٰ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا، أَشَيَّلُ اللَّهَ أَنْ يُرِينَا فِيْكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ، وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّا كُمْ فِي زُمْرَه حَيْدَكُمْ مُحَمَّدٌ صَلَوةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ، إِنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ. أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُجَّكُمْ، وَالْبَرَآءَةِ مِنْ أَعْدَآئِكُمْ، وَالشَّهِيلِمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًّا بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلَا مُسْتَكِبِرٍ، وَعَلَىٰ يَقِينٍ مَا أَتَىٰ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَطَلُبُ بِذِلِّكَ وَبِجَهِكَ يَا سَيِّدِنَا، اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ، يَا سَيِّدَنَا يَا أُمَّةَ كُلُّ ثُومٍ إِشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ، فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَانًا عَظِيمًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً، اللَّهُمَّ إِنِّي أَشَيَّلُكَ أَنْ تَخْتِمْ لِي بِالسَّعَادَةِ، فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ، وَلَا حُولَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. أَللَّهُمَّ اسْتَحْبِ لَنَا، وَتَقَبِّلْ بِكَرَمَكَ وَعِزَّكَ، وَرَحْمَتِكَ وَعَافِيَّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَوةُ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَامٌ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا.

پس دو رکعت نماز به قصد هدیه برای مکرمه به جا آور و خداوند جل شانه را بخوان به آنچه خواهی.

زيارة وداع أم كلثوم عليها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ أَفْضَلِ الْأَنْبِيَاءِ، الْسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ أَكْرَمِ الْأَوْصَةِ يَا إِمَّةِ، أَسْأِيَتُو دُعُوكِ اللَّهِ وَأَسْتَغْيِيكِ وَأَقْرَءُ عَلَيْكِ السَّلَامَ، اللَّهُمَّ
لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِرِيَارَهُ أَمْ كُلُّ ثُومٍ عَلَيْهَا سَلَامُ اللَّهِ، فَإِنِّي أَسْأَلُكَ الْعُوْدَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، فَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا،
وَأَذْخِلْنِي فِي شَفَاعَتِهَا، وَشَفَاعَهِ حَيْدَهَا وَأَمْهَا وَأَيْهَا وَأَخِيهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ بِحَقِّهَا عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِهَا لَمْدَيْكَ،
إِغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْمَآخِرِهِ حَسَنَةً وَقِنَا عِذَابَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ.

ص: ٨٢

در منتهی الآمال نقل می کند: «هنگامی که حسن مشی فرزند امام حسن مجتبی علیه السلام برای خواستگاری یکی از دختران امام حسین علیه السلام آمد، حضرت فرمود: «من فاطمه را برای تو بر میگزینم که به مادرم فاطمه دختر رسول خدا شباختش بیشتر باشد ...».

فاطمه همانند زینب در حوادث کربلا مأمون و پناهگاه اهل بیت بود و در بارگاه ابن زیاد و یزید خطبه های غراء خواند.

در هر حال مناسب است زائران محترم شام، در باب الصغیر کنار قبر منسوب به فاطمه صغری به امید ثواب و اجر اخروی، با خواندن فاتحه و زیارت، یادی از فداکاری های آن حضرت در احیای دین جدش رسول خدا نمایند.

زيارت اول فاطمه صغری دختر امام حسین عليه السلام

این زیارت را مرحوم علامه سید محسن امین قدس سره نقل می کند.(۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ فَاطِمَةَ سَيِّدَهُنَّا نِسَاءِ الْعَالَمَيْنَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاهْتُهُ، لَعْنَ اللَّهِ أُمَّهُ ظَلَمْتُكُمْ وَلَعْنَ اللَّهِ أُمَّهُ قَتَلْتُكُمْ وَاسْتَحْلَّتُ مِنْكُمُ الْمَحَارِمِ وَانْتَهَكَتْ فِي قَتْلِكُمْ حُرْمَةَ الْإِسْلَامِ، فَيَا لَيْتَنَا كُنَّا مَعَكُمْ فَنَفُوزُ فَوْزًا عَظِيمًا.

و به هرچه خواهی دعا کن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام على رسول الله وأمين الله محمد بن عبد الله ورحمة الله وبركاته، السلام على أمير المؤمنين وسيدي الوصيتيين وأباي الأمانة الطاهرين أمير المشارق والمغارب سيدينا ومولانا على بن أبي طالب ورحمة الله وبركاته، السلام على الحسن المسمى موم، السلام على الحسينين المظلوم ورحمة الله وبركاته، السلام عليك يا فاطمة بنت الحسين الشهيد المذبح عطشاناً والمقتول ظلماً وعدواناً، السلام عليك يا بنت محمد المصي طفى السلام عليك يا بنت على المرتضى السلام عليك يا بنت فاطمة الزهراء الإنسيه الحوراء ورحمة الله وبركاته، السلام عليك يا مظلومه، السلام عليك يا مسلوبه الرياء، السلام عليك يا مكسوفه الغطاء، السلام عليك يا بيته

الْحُسْنَىٰ مِنِ الْمَذْبُوحِ فِي كَربَلَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مَنْ لَعِبْتَ النَّارُ فِي أَذِيَالِهَا حِينَما أَخْرَقُوا الْخِيَامَ وَأَنْتَ تَرْكَضِينَ شِمالًا وَيَمِينًا تُتَادِينَ: يَا حَيَّدَاهُ! يَا أُمَّاهُ! يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ الْأَبْرَارِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بُنْتَ الْأَئِمَّةِ الْأَطْهَارِ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَّ كَاتُهُ هَا أَنَا زَائِرُكِ وَفَاقِهُ دُلْهُوكِ وَمُشْهِدُكِ وَمُسْتَجِيرُ بِعِكِ وَبَأَيِّكِ وَاجِدَادِكِ الطَّبِيعَ الطَّاهِرِينَ الْأَبْرَارِ الْمَعْصُومِينَ لِتَشْفَعِي لِي عِنْدَ اللَّهِ فِي غُفرانِ ذُنُوبِي وَسَيْرِ عُيُوبِي وَتَضَاعُفِ حَسَنَاتِي وَقَبُولِ تَوْبَتِي وَغُفرانِ خَطَايَايِ وَعِنْتِي مِنَ النَّارِ وَدُخُولِ الْجَنَّةِ، فَإِنِّي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْمَاخِرَةِ، عَلَى دِينِكُمْ أَمُوتُ وَعَلَى دِينِكُمْ أَحْيَا وَأُبَعِثُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، اللَّهُمَّ اسْيَمْعُ نِسَاءِي وَاقْبِلْ رَجَائِي يَا اللَّهُ وَاسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي هَذِهِ وَأَرْزُقْنِي الْعَوْدَةَ ثُمَّ الْعَوْدَةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَيِّعِي بِهِمْ مَشْكُورًا وَعَمَلى

بِهِمْ مَبُورًا وَ ذَنِي مَغْفُرًا وَ زِيَارَتِي مَقْبُولَهُ أَصَالَهُ عَنِي وَعَنِ الْإِتَادِيِّ وَأَهْلِي وَعِيَالِي وَأَوْلَادِي وَإِخْوَتِي وَمَنْ كَانَ مِنِي بِسَبِيلِ التَّيَاةِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

زيارة سوم فاطمة صغرى عليها السلام

السلام على سيد النبئين محمد بن عبد الله، السلام على أمير المؤمنين المولود في بيته لله، السلام على فاطمة الزهراء بنت أشرف
أنبياء الله، السلام على الحسن والحسين سيد شباب أهل الجنّة ولهم الرأشدين المصي طمرين الأخيار أمناء
الله ورحمة الله، السلام عليك يا بنت أشرف الأولين والآخرين، السلام عليك يا بنت فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين، السلام
عليك يا بنت خديجة الكبرى أم المؤمنين، السلام عليك يا بنت حججه لله، السلام عليك يا بنت ولهم الله، السلام

عَلَيْكِ يَا أَخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةَ الصُّغْرِيِّ أُخْتَ عَلَيِّ الْمَأْكِبِرِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا السَّيِّدَةُ الْجَلِيلَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْفَاضِلَةُ لِمَنْ الرَّشِيدَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْمَظْلُومُهُ الْمَقْهُورُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الْعَالَمُهُ الْعَالَمُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا التَّقِيَّةُ النَّفِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيْتَهَا الرَّضَّاهُ الْمَرْضَاهُ يَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ، وَحَسَرَنَا فِي زُمْرَتُكُمْ، وَأَوْرَذَنَا حَوْضَ نَيْكُمْ، وَسَقَانَا بِكَأسِ حَيْدَكُمْ مِنْ يَدِ عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ، أَسْئَلُ اللَّهَ أَنْ يُرِينَا فِي كُمُّ السُّرُورِ وَالْفَرَحِ، وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّا كُمُّ فِي زُمْرَه حَيْدَكُمْ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتُكُمْ، إِنَّهُ وَلِيُّ قَدِيرٍ. أَتَقَرُّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ، وَالْبَرَآءَهُ مِنْ أَعْدَآئِكُمْ، وَالشَّهِيلِيمُ إِلَى اللَّهِ رَاضِيَّا بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلَا مُسْتَكِيرٍ، وَعَلَى يَقِينٍ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، نَطْلُبُ بِذَلِكَ

وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي، اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالدَّارُ الْآخِرَة، يَا فاطِمَةُ الصُّغْرِي إِشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ، فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَانًا عَظِيمًا وَشَفاعةً مَقْبُولَة، اللَّهُمَّ إِنِّي أَشَيُّلُكَ أَنْ تَتَحْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ، فَلَا تَشْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةٌ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا، وَتَقْبِلْهُ مِنَّا بِكَرْمِكَ وَعِزَّتِكَ، وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيتكَ يَا أَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَصَلَى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

پس دو رکعت نماز به قصد هدیه برای آن مکرمه به جای آور.

زيارة وداع حضرت فاطمه صغری عليها السلام

السلامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ، السَّلامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ فاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ، أَسْأَيْتَوْدُكِ اللَّهَ وَأَسْتَرِعِيكِ وَأَقْرَءُ عَلَيْكِ السَّلامَ، اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَةِ فاطِمَةِ الصُّغْرِي بِنْتِ سَيِّدِ

ص: ۸۹

الشَّهَدَاءِ، فَإِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ أَبْدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، وَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا، وَأَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَتِهَا، وَشَفَاعَهِ جَدُّهَا وَأَيْهَا وَأَخِيهَا بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ بِحَقِّهَا عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِهَا لَدَيْكَ، اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ.

عبدالله فرزند امام صادق «عليه السلام»

عبدالله فرزند امام جعفر صادق عليه السلام مادرش فاطمه دختر حسين بن علي بن الحسين بن علي بن ابي طالب عليه السلام بوده است. شیخ مفید برای امام ششم ده فرزند ذکر می کند و می فرماید: مادر اسماعیل، عبدالله و ام فروه، فاطمه دختر حسين بن علي بن الحسين است.

قبر او کمی بالاتر از قبر فاطمه صغیری و در سمت چپ آن قرار

دارد که دارای گنبدی است کوچک به رنگ سبز و در داخل آن تابوتی چوبین با محفظه ای فلزی دیده می شود.

در بیشتر کتب معتبره، شرح حال عبد‌الله بن جعفر صادق بیان نشده و در برخی از کتاب‌ها مانند: ارشاد شیخ مفید، بحار الأنوار مجلسی و منتهی الآمال حاج شیخ عباس قمی، در احوال اولاد امام جعفر صادق، شرح حال مختصری از او آمده است، لیکن همان گونه که مشاهده شد، از او به نیکی یاد نکرده‌اند.

میمونه دختر امام حسن «علیه السلام» و حمیده دختر مسلم بن عقیل و اسماء بنت عمیس

مدفن این سه بانوی بزرگوار در یک مقبره، در باب الصغیر دمشق قرار دارد که در پشت مقبره سکینه و ام کلثوم و در سمت چپ قبر عبد‌الله فرزند امام صادق علیه السلام واقع شده است.

قب اول از آن حمیده دختر مسلم بن عقیل، متوفای سال ۷۰

ص: ۹۱

هجری، قبر دوم اسماء بنت عمیس همسر جعفر طیار و سرانجام همسر امیرالمؤمنین علی علیه السلام متوفای سال ۶۵ هجری و قبر سوم از آن میمونه دختر امام حسن علیه السلام است.

پیامبر اسلام صلی الله علیه وآلہ درباره او فرمود: «اسماء از زنان بهشتی است». و امام صادق علیه السلام درباره اش فرمود: «نجابت فرزندش محمد از جانب او است».

اسماء به خاندان پیامبر علاقه و ارادت ویژه ای داشت و در واپسین روزهای عمر شریف حضرت زهرا علیها السلام پرستاری و مراقبت از او را عهده دار بود، و پس از شهادتش در غسل دادن پیکر پاک آن بانوی بزرگوار علی علیه السلام را یاری می داد. و به همین مناسبت گوشه ای از وصایا و حوادث چند روز آخر عمر شریف حضرت زهرا علیها السلام از زبان او نقل شده است. و پس از شهادت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام مراقبت از حسین و زینبین به عهده اسماء بود. رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهَا وَعَلَى
جَمِيعِ مُحَاجِيِّي أَلِيٍّ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه وآلہ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكِ يَا مَوْلَاتِي وَسَيِّدِتِي يَا حَمِيدَةُ بِنْ مُسْلِمٍ بْنِ عَقِيلٍ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مَوْلَاتِي وَسَيِّدِتِي يَا أَسْمَاءَ بِنْتَ عُمَيْسٍ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مَوْلَاتِي وَسَيِّدِتِي يَا مَيْمُونَةَ بِنْتَ الْأَمَامِ الْحَسَنِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى الطَّاهِراتِ الْأَنْسَابِ الشَّرِيفَاتِ الْأَحْسَابِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى الْمُطَهَّرِينَ مِنَ الْغَيْبِ وَالْمُنَزَّهِينَ عَنِ الرَّيْبِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، أَشْهُدُ أَنَّكُمْ صَبَرْتُمْ وَنَلْتُمْ جَزَاءَ الصَّابِرِينَ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى ذُكُورِكُمْ وَأُنَاثِكُمْ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى شَجَرَةِ التُّبُورِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ

وَمُخْتَلِفُ الْمَلَائِكَةِ وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ وَالْتَّنْزِيلِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى آلِ طَهِ وَيَاسِينَ وَذُرِّيَّةِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى أَشْهَادِ وَحْمِيدَةِ وَمَيْمُونَةِ بِشْتِ إِمَامِنَا الْحَسَنِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَى أَرْوَاحِكُمُ الطَّاهِرِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. اللَّهُمَّ يَأْتِيَنَا لَهُمْ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ لِزِيَارَتِكُمْ بِلِ ارْزُقْنِي الْعَوْدَةَ ثُمَّ الْعَوْدَةَ يَا اللَّهُ. اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيَنَا مَسْكُورًا وَذَبْنَا مَغْفُورًا وَعَمَانَا مَبْرُورًا وَمُؤْلَاتِنَا بِهِمْ حَمِيدَةً. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلِوَالِدَيْنَا وَلِآهَلِنَا وَعِيَالِنَا وَأَوْلَادِنَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبَيْنِ الطَّاهِرَيْنَ.

بلال حبشه، مؤذن رسول خدا «صلی الله علیه و آله»

بلال بن رباح، مؤذن پیامبر صلی الله علیه و آله، مادرش جُمانه یا حمامه و کنیه اش ابو عبد الله و ابو عمر، از سابقین در اسلام است. در اوائل بعثت رسول خدا صلی الله علیه و آله، بلال جوانی لاغر اندام، قد بلند و از بردگان سیاه پوست بود که از حبشه خریداری شد و به خدمت امیه بن خلف درآمد. امیه که از سران قریش بود در سنگدلی و دشمنی با اسلام میان قریش شهرت داشت. او با تمام نیرو در کوییدن اسلام و محو آثار توحید می کوشید و با وضع بسیار خشن، بلال را شکنجه می داد.

گویند که بلال به جای «شین» «سین» می گفت و پیامبر گرامی صلی الله علیه و آله در جواب اعتراض کسانی که می گفتد: چرا بلال را برای این کار مأمور کرده است؟ پاسخ می داد: «اعمال و رفتار پاک و شایسته اش، این کمبود قرائت وی را جبران می کند».

از حضرت امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: «خدا رحمت

کند بلال را که ما اهل بیت را دوست می داشت و او بنده صالح بود». پس از رحلت رسول خداصلی الله علیه وآلہ بلال دیگر اذان نگفت و بر بیعت خود با علی علیه السلام در روز غدیر باقی ماند.

این امر نارضایتی و فشار دستگاه خلافت را به دنبال داشت و به او گفته شد: «باید در مدینه بمانی» از این رو بلال راه شام را در پیش گرفت و کار دشوار مرزبانی را پذیرفت.

سرانجام بلال طبق روایت مشهور در سال ۲۰ هجری قمری در سن ۶۳ سالگی در شام چشم از جهان فرو بست^(۹) و در باب الصغیر دمشق به خاک سپرده شد (رحمه الله عليه).

زيارة اول حضرت بلال حبشي، مؤذن رسول خدا صلي الله عليه و آله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا بِلَالَ الْجَبَسِيَّ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ حَبِيبِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُضِيِّ طَفْيَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُؤَذِّنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ قَالَ فِي حَقِّهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «أَنْفَقْ بِلَالًا وَلَا تَخْشَى مِنْ ذِي الْعَرْشِ إِفْلَالًا» رَضِيَ اللَّهُ عَنْكَ وَأَرْضَاكَ أَحْسَنَ الرِّضا وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مُنْزِلَكَ وَمَسْيَكَ وَمَحَلَّكَ وَمَأْوَاكَ، أَفَاضَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَبَرَكَاتِ عُلُومِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

اللَّهُمَّ اقْضِ حَوَائِجَنَا، وَيَسِّرْ أُمُورَنَا، وَاسْرُخْ صُدُورَنَا، وَتَقْبِلْ زِيَارَتَنَا وَآمِنْ خَوْفَنَا، وَاسْتُرْ عُيُوبَنَا، وَاغْفِرْ ذُنُوبَنَا،

وَأَكْشِفْ كُرُوبَنَا، وَاحْتِمْ يَا اللَّهُ بِالصَّالِحَاتِ أَعْمَالَنَا، وَرُدَّنَا إِلَى أَهْلِنَا وَأَوْلَادِنَا سَالِمِينَ غَانِيمِينَ مَسْرُورِينَ فَرِحِينَ، وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْرَجُونَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

ص: ٩٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَمُؤَذِّنُهُ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةِ الصَّالِحِينَ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَانَتْ سِيِّنَةٌ عِنْدَ اللَّهِ شَيْئًا، أَشْهَدُ أَنَّكَ آمَنْتَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَوَالْيَتَ أَهْلَ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ، وَنَصَحَّتْ لَهُ وَلَهُمْ فِي السَّيِّرِ وَالْعَنْ وَمَضَيَّتْ عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لَمْ تُعَيِّزْ وَلَمْ تُبَدِّلْ، فَرَفَعَ اللَّهُ فِي الْآخِرَةِ دَرَجَاتَكَ وَأَعْلَى مَقَامِكَ وَحَسَرَكَ اللَّهُ مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ فِي أَعْلَى عِلَيْنَ وَحَسَرَنَا اللَّهُ مَعَكُمْ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ وَالسلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَّ كَاتُهُ.

عبدالله فرزند جعفر بن ابی طالب همسر حضرت زینب کبری علیها السلام در جود و بخشش معروف بود و به برکت دعای پیامبر گرامی صلی الله علیه وآلہ چیزی نخرید که در آن سود نکند. او مال فراوانی به دست آورد و همه را در راه پروردگارش بخشد.

پدرش جعفر بن ابی طالب (که بعدها به جعفر «طیار» و جعفر «ذو الجناحین» ملقب گردید) به دستور پیامبر با گروهی از مسلمانان که تحت شکنجه و آزار کفار بودند به جبهه مهاجرت کرد؛ این مهاجرت در سال هفتم بعثت اتفاق افتاد، و سرپرستی مهاجران با عموزاده پیامبر، جعفر بود. در این سفر تعدادی از زنان مسلمان با همسرانشان همراهی کردند که یکی از آنان اسماء بنت عمیس همسر جعفر بن ابی طالب و مادر عبدالله بود و عبدالله اولین نوزاد مسلمانی بود که در جبهه به دنیا آمد.

عبدالله همواره مدافع حریم ولایت بود و در صحنه های مختلف سیاسی و نظامی، در کنار امیر مؤمنان علیه السلام و پس از آن حضرت، در

کنار امام حسن و امام حسین علیهم السلام قرار داشت. هنگام تبعید ابوذر به ربذه گرچه بدرقه ابوذر ممنوع بود ولی او با حسین و عقیل و عمار یاسر به همراه امیرالمؤمنین علی علیه السلام در بدرقه ابوذر شرکت جست. وی از راویان حدیث غدیر است. به هنگام صلح و جنگ، طرف مشورت با علی و حسین بود، چنان که در جنگ صفين فرماندهی سپاهی از سپاهیان امیرالمؤمنین را به عهده گرفت و در جبهه مقدم با رشادت تمام می‌جنگید و نیز یکی از شهود حکمیت از طرف علی علیه السلام بود.

عبدالله در مراسم تغسیل و تکفین علی علیه السلام که شبانه به دور از آگاهی مردم صورت گرفت، حضور داشت. این ها همه، نشانگر آن است که وی تا چه حد به خاندان علی علیه السلام نزدیک و محروم اسرار بوده است.

در سال ۶۰ هجری هنگام حرکت امام حسین علیه السلام از مدینه، نه تنها موافقت کرد که همسرش زینب کبری همراه برادر مسافرت کند بلکه دو فرزند خود به نام های عون و محمد را همراه حضرت فرستاد و توصیه کرد که از امام جدا نشوند و همراه او جهاد کنند.

وقتی خبر شهادت دو فرزند عبدالله به مدینه رسید و مردم

جهت تسلیت به دیدن او می رفتند در جواب یکی از غلامان خود که حرف نا مربوطی زد، گفت: به خدا سوگند اگر در رکاب امام حسین حاضر بودم دوست داشتم از او جدا نشوم تا کشته شوم، به خدا سوگند که من فرزندان خود را به میل و اراده خود از دست دادم و مصیبت آن ها برای من سهل است؛ زیرا آنان در کنار برادر و پسر عمومیم ایستادگی و جانفشنانی کرده و با او کشته شدند. سپس افزود: اگر خودم حسین را یاری نکردم، فرزندانم از او حمایت کردند.

گویند: علت حضور نداشتند عبدالله در کربلا آن بود که چشمان وی در آن زمان بینایی نداشت.

بنابراین قبری که در قبرستان باب الصغیر دمشق در کنار بلال حبشه، منسوب به عبدالله بن جعفر است، ظاهراً سند تاریخی ندارد. اگرچه زائران محترم در صورت تمایل می توانند به قصد رجاء مطلوبیت و به یاد فداکاری های آن بزرگوار، با قرائت فاتحه و خواندن زیارت، یاد او را زنده نگهدارند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام عليك يا سيدنا عبد الله، السلام عليك يا ابن عم رسول الله، السلام عليك يا ابن عم نبي الله، السلام عليك يا ابن عم حبيب الله، السلام عليك يا ابن عم المصطفى السلام عليك وعلی من حولك من السعداء والشهداء والصالحين، رضي الله عنك وأرضاك أحسن الرضا وجعل الجنة منزلتك ومسكنك ومحلك وما أواك، السلام عليك وعلى أهل بيته، السلام عليك بما صبرتم فنعم عقبى الدار، إنما يريد الله ليذهب عنكم الرحمن أهيل البيت ويطهركم تطهيرًا، السلام عليك ورحمة الله وبركاته، اللهم بحرمه سيدنا محمد وآل محمد، إسمع دعائنا وتقبل زيارةنا وآمن خوفنا واغفر لنا ذنبنا آمين.

«فضّه نوبیه» را دختر یکی از شاهان حبشه شمرده اند و برخی اورا دختر پادشاه هند دانسته اند، که پیامبر صلی الله علیه و آله وی را پس از ازدواج حضرت زهراء عليها السلام با حضرت علی علیه السلام جهت کمک در کارهای خانه به دخترش بخشید.

فضیه زنی مؤمن، پاکدامن و آشنا با معارف قرآن بود که بیست سال سخنی جز کلمات قرآن از وی شنیده نشد. او سال‌ها به حضرت فاطمه عليها السلام خدمت کرد و به جهت اخلاصش در انجام وظیفه، امیرمؤمنان علی علیه السلام درباره اش فرمود: «اللَّهُمَّ باركْ لَنَا فِي فَضْلِنَا؛ «پروردگار! فضّه ما را بر ما مبارک گردان».

این بانوی بزرگوار، عابد، زاهد، عالم و تربیت یافته در خانه فاطمه عليها السلام، مطابق نقل مفسران در ایثار اهل بیت عصمت و طهارت و دادن غذای خود به مسکین و یتیم و اسیر شرکت داشت و آیه شریفه «وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ ...» (۱۰) شامل حال او نیز می‌شود.

فَضْهِ رَا «مُسْتَجَابُ الدُّعَوَةِ» نَامِيَدَهُ اَنَّد؛ زِيرَا گَفْتَهُ اَنَّدَ كَهْ رَسُولُ خَدَّا صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ دُعَائِيَ رَا بَهْ فَضْهِ يَادَ دَادَ كَهْ دَرَ مَشَكَلَاتَ بَا آنَ دُعا بَهْ پَرَوْرَدَگَارَ مَتَوْسِلَ مَى شَدَ وَ دُعَائِي او بَهْ اَجَابَتَ مَى رَسِيدَ.

پَسَ اَزَ رَحْلَتَ حَضْرَتَ زَهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ فَضْهِ دَرَ خَدَّمَتَ اَمَامَ حَسَنَ وَ اَمَامَ حَسِينَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَ نِيزَ زَيْنَبَ كَبْرَى عَلَيْهَا السَّلَامُ بَوْدَ وَ شَرِيكَ اَنْدَوْهَ وَ شَادِيَ آنَانَ بَهْ شَمَارَ مَى رَفَتَ.

فَضْهِ دَرَ جَرِيَانَ كَرْبَلَا بَا كَارَوَانَ اَمَامَ حَسِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَهْ كَرْبَلَا آمدَ وَ دَرَ كَنَارَ حَضْرَتَ زَيْنَبَ، هَمَرَاهَ قَافَلَهَ اَسْرَا بَهْ كَوفَهَ وَ شَامَ رَفَتَ وَ سَيْسَ بَهْ مَدِينَهَ بازَ گَشَتَ، وَ دَرَ سَفَرَ دَوْمَ حَضْرَتَ زَيْنَبَ بَهْ شَامَ نِيزَ دَرَ خَدَّمَتَ آنَ حَضْرَتَ بَوْدَ وَ پَسَ اَزَ رَحْلَتَ حَضْرَتَ زَيْنَبَ دَرَ شَامَ اَقَامَتَ گَزِيدَ تَا اَزَ دَنِيَا رَفَتَ وَ دَرَ بَابَ الصَّغِيرَ مَدْفُونَ گَشَتَ. قَبْرَوِيَ كَمَى بَالَّا تَرَ اَزَ قَبْرَ عَبْدَ اللَّهِ فَرَزَنَدَ اَمَامَ جَعْفَرَ صَادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ حَدَّودَ يَكْصِدَ مَتَرِيَ سَمَتَ چَپَ آنَ مَى باشَدَ «رَضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهَا».

ص: ۱۰۵

زيارت فَضْهِ خَادِمِهِ حَضْرَتِ فَاطِمَهِ عَلَيْهَا السَّلَامُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدَتِي وَ مَوْلَاتِي يَا فِضَّهِ يَا اَمَهَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مُرِيَّهَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتَهَا الْفَاضِلَهُ الرَّشِيدَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتَهَا الْعَالِمَهُ الْعَالِمَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتَهَا الرَّضِيهُ الْمَرْضِيهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتَهَا الْحَلِيمَهُ الْكَرِيمَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ عَرَفَ اللَّهُ يَيَّنَنا وَ بَيَّنَكُمْ فِي الْجَنَّهِ، وَ حَسَرَنَا فِي زُمْرَتُكُمْ، وَ سِقَانَا بِكَأسِ حَمْدَكُمْ مِنْ يَدِ عَلَيْ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَ عَلَى فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَ عَلَى النِّسَاءِ الْمَسِيَّاتِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ وَ عَلَى نِسَاءِ الْأَئَمَهِ الطَّاهِرِينَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَ كَاتُهُ.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ بِرَحْمَهِ السُّورَهِ الْمُبَارَكَهِ الْفَاتِحَهِ.

ص: ۱۰۶

یکی از بنای‌های تاریخی و دیدنی شام، «مسجد اموی» است. این مسجد در چهار هزار سال پیش معبد بت پرستان بوده است و سپس با گسترش مسیحیت به کلیسا تبدیل شد که به نام «قدیس یوحنا» یا «ماری یوحنا» می‌خواندند.

پس از فتح شام با پیمان صلح و توافق میان مسیحیان و خالد بن ولید، فرمانده لشکر مسلمانان، قسمتی از آن به مسجد تبدیل شد و قسمت دیگر را به صورت کلیسا باقی ماند، تا این که ولید بن عبدالملک مروان به سال ۸۷ یا ۸۸ تمام آن را به صورت مسجد درآورد و خراج هفت سال کشور را در آن خرج کرد.

درباره عظمت و زیبایی فوق العاده و دقّت در معماری جامع دمشق و حوادث تاریخی که در آن اتفاق افتاده است، سخن‌ها گفته‌اند و کتاب‌های تاریخ در این باره مطالب زیادی نوشته‌اند، لیکن ما در مقام بیان آن نیستیم، بلکه تنها اشاره‌ای داریم به مکان‌های زیارتی آن:

برخی گفته اند قبر حضرت هود نبی و مقام حضرت خضر علیهم السلام؛ یعنی محلی که حضرت در آن نماز می خواند و مکان نزول حضرت عیسی علیه السلام در این مسجد است. و همچنین محل دفن سر مطهر حضرت یحیی پیامبر علیه السلام در داخل مسجد زیر ستونی به نام «سکاکه» می باشد. حضرت یحیی به دست زناکار جباری از شاهان بنی اسرائیل شهید شد و بدن مطهرش در محلی به نام زبدانی در اطراف دمشق دفن گردید و سر مقدس او در داخل مسجد اموی به خاک سپرده شد. بسیار بجا است که با خواندن زیارت پیامبران که در همین کتاب آمده است یادی از حضرت یحیی علیه السلام و دیگر پیامبران گذشته بشود.

آثار بعد از اسلام

منبری در داخل مسجد وجود دارد که معروف است حضرت سجاد علیه السلام خطبه معروف خود را در زمان بزید بر فراز منبری که قبلًا در محل آن قرار داشته ایراد نموده است.

همچنین در قسمت دیگری از مسجد گنبد کوچکی است روی چهار ستون که به «مقام امام زین العابدین» معروف است و گویا حضرت در آ، جا استراحت می کرده و نماز می گزارد است.

در کنار منبر یاد شده در قسمت شرقی مسجد «مقام رأس الحسين» قرار گرفته است که زیارتگاه عاشقان امام حسین علیه السلام می باشد، و اینک شرح کوتاهی از آن مقام:

مقام رأس الحسين

در قسمت شرقی مسجد جامع اموی دمشق، اتاق کوچکی است که به آن مقام «رأس الحسين» گویند. به همین مناسبت یادی از محل دفن سر مطهر و مقدس امام حسین علیه السلام می کنیم و برای تحقیق پیرامون این موضوع خوانندگان را به کتاب های مفصل ارجاع می دهیم.

مرحوم علّامه سید محسن امین در کتاب «اعیان الشیعه» (ج ۱، ص ۶۲۶) می نویسد: درباره محل دفن سر حضرت سیدالشہداء علیہ السلام نظرهای مختلفی است که ما در کتاب «لواعج الاشجان» ذکر کرده ایم و سپس به طور مسروح و گسترده، هفت قول

از شیعه و اهل سنت نقل می کند که اینک خلاصه ای از آن را می آوریم؛

- ۱ - سر مطهر حضرت در نجف اشرف، سمت سر مبارک حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام دفن شده است.
- ۲ - سر مطهر به بدن حضرت در گربلا ملحق گردیده است.
- ۳ - بیرون کوفه نزدیک قبر حضرت علی علیه السلام دفن شده است.
- ۴ - در مدینه منوره، نزد قبر مادرش فاطمه علیها السلام مدفون است.
- ۵ - در داخل باب الفرادیس دمشق به خاکش سپرده اند.
- ۶ - در مسجد شهر معروف رقه در کنار فرات دفن است.
- ۷ - خلفای فاطمی ابتدا از باب الفرادیس به عسقلان و سپس از آنجا به قاهره مصر در محلی که به رأس الحسین معروف است منتقل کرده و به خاک سپرده اند.

و در آخر می فرماید: چهار قول آخر تنها از روایات و اقوال اهل سنت می باشد.

مرحوم علامه مجلسی در جلد ۴۵ بحار الأنوار صفحه ۱۴۵

می نویسد: مشهور در میان علمای شیعه آن است که علی بن الحسین علیه السلام سر حضرت را به کربلا برگرداند و کنار بدن مطهر امام علیه السلام دفن کرد. اخبار زیادی هم وارد شده که سر مطهر امام حسین علیه السلام در نجف پهلوی قبر امیرالمؤمنین علیه السلام دفن شده است.

بنابر آنچه گفته شد، از جهت تاریخی مشخص نیست که سر مطهر امام حسین علیه السلام در دمشق، در محلی که معروف به رأس الحسين است، دفن شده باشد، بلکه نظر علمای شیعه خلاف آن است، لیکن برخی از مورخان چنین نگاشته اند که: به فرمان یزید سر مطهر امام حسین علیه السلام با سرهای دیگر شهدا، سه روز بر بالای باب القصر آویزان بود و پس از آن مدت، سر مبارک امام را پایین آورده چند روزی در گوشہ مسجد در اتاقکی قرار دادند که بعدها در آنجا بقیه ای جهت یادبود این حادثه غم انگیز ساختند و «رأس الحسين» نام نهادند.

اگر این حرف آخر درست باشد، بسیار مناسب است در کنار این مکان با خواندن زیارت امام حسین علیه السلام؛ مانند زیارت وارث یا هر

زيارت ديگر يادي از مقام شامخ امام حسین عليه السلام بشود.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ، وَتَبْثِّلْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ، الَّذِينَ بَذَلُوا مُهَاجِهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

حجر بن عدى و يارانش

حجر بن عدى کندی، از اصحاب رسول خدا صلی الله عليه وآلہ و شیعیان خاصّ امیر المؤمنین علیه السلام و از فضلای صحابه و مستجاب الدعوه بود و با کمی سیش از بزرگان اصحاب به شمار می رفت.

گویند در شبانه روز هزار رکعت نماز می گزارد و در زهد و کثرت عبادت در میان عرب شهره بود.

حجر بن عدى سلحشوری دلیر و مسلمانی شجاع بود که در جنگ ها شرکت فعال داشت.

در فتح شام از سربازان فاتحی است که مراج عذراء را فتح کرد و نیز در جنگ قادسیه و فتح مدائن، گذشتن او از رودخانه دجله

و جرأت دادن به لشکر اسلام، از نقاط برجسته تاریخ است.

حجر در دوران خلافت و حکومت ظاهری علی علیه السلام از یاران مخلص آن حضرت بود و در هر سه جنگ (جمل، صفين و نهروان) که در زمان خلافت حضرت پیش آمد شرکت کرد. در جنگ صفين از جانب علی علیه السلام فرماندهی قبیله کُنده و در جنگ نهروان فرماندهی جناح چپ سپاه را بر عهده داشت.

حجر در زمان معاویه همواره چون دُر در میان شیعیان علی علیه السلام درخشش داشت و از اعتبار خاصّی برخوردار بود. او تکیه گاهی امین برای شیعیان ناراضی در مقابل حکومت فاسد بنی امية به شمار می رفت. تعرّض او به معاویه و مغیره بن شعبه، والی فاسق وی در کوفه، پیوسته خطرساز بود.

آن گاه که مغیره بالای منبر در مسجد کوفه ناجوانمردانه به امیر مؤمنان علی علیه السلام دشنام می داد، حجر بن عدی با شهامت و شجاعت تمام به اعتراض برخاست.

در سال ۵۰ هجری که با مرگ مغیره بن شعبه، معاویه زیاد بن ابیه، برادر خوانده بدنام و سفاک خود را، که حاکم بصره بود، با حفظ سمت، به حکمرانی کوفه منصوب کرد، او نیز مانند مغیره بالای منبر ماجرای قتل عثمان را پیش کشید و به علی علیه السلام بدگویی کرد و بی درنگ با اعتراض حجر مواجه شد، زیاد ابتدا حجر را احضار کرد و سعی نمود به وسیله مصلحان و متمایلان به شیعه، با تطمیع و تهدید او را آرام سازد و حتی عضویت در شورای حکومتی کوفه را به وی پیشنهاد کرد، ولی حجر که اهل سازش نبود همواره بر روی آرمان‌های تشیع و دفاع از علی علیه السلام و فرزندانش استوار ایستاد.

سرانجام زیاد با دسیسه و پرونده سازی حجر و چند تن از یاران سرسخت او را دستگیر کرد و همراه با پرونده اتهامات بی اساس و شهادت‌های جعلی و دروغین به شام نزد معاویه فرستاد.

سپس ۷ نفر از یاران حجر با وساطت بزرگان قوم خود رهایی یافتند و به بقیه گفته شد که اگر می‌خواهند نجات پیدا کنند، باید در

ملأ عام على عليه السلام را دشنام دهن! در این هنگام حجر پیشگویی علی عليه السلام را به یاد آورد که به وی فرمود: حجر چه خواهی کرد اگر تو را زیر شکنجه قرار دهن و مجبورت کنند که به من بدگویی کنی؟! حجر عرض کرد: اگر مرا چنین در فشار گذاشتند چه کنم؟! علی عليه السلام فرمود: به من بدگویی کن ولی از من تبری مجوى؛ زیرا من پیرو آئین حق هستم. حجر با این که از طرف امیرالمؤمنین علیه السلام اجازه بدگویی را داشت ولی او و یارانش مرگ با شرافت در راه هدف را بر زندگی ذلت بار ترجیح دادند و در جواب مأمور معاویه گفتند: به خدا سوگند ضربه های شمشیر از آنچه ما را بدان می خوانید شیرین تر، و لقای پروردگار و دیدار رسول خداصلی الله علیه وآلہ و وصی او علیه السلام بر ما از داخل شدن در آتش گواراتر است.

وقتی نوبت شهادت به حجر بن عدی رسید، از دژخیم مهلت خواست تا دو رکعت نماز بگزارد. او موافقت کرد و حجر به نماز ایستاد و نماز را قدری طول داد.

پرسیدند: آیا از ترس مرگ نماز را طول دادی؟ گفت: «به خدا سوگند در مدت عمرم، هر وقت وضو گرفته ام دو رکعت نماز خوانده ام و هرگز نماز به این کوتاهی نبوده است و این بدان جهت بود که شما خیال نکنید من از مرگ می ترسم!»

آن گاه سر به سوی آسمان گرفت و گفت: پروردگار! شَكوه ستمگران را به درگاه تو می کنم، کوفیان بر ضد ما شهادت دروغ دادند و شامیان ما را می کشند، اگر مرا در اینجا بکشند نخستین مجاهد اسلامی خواهم بود که در اینجا خونش ریخته می شود، من نخستین کسی بودم که پرچم اسلام را در این سرزمین به اهتزاز در آورده ام. سپس فرمود: بعد از مرگ من زنجیر از دست و پایم باز نکنید و خون پیکرم را نشویید؛ زیرا می خواهم در قیامت با همین وضع با معاویه رو به رو شوم.

طبق نقل کتاب «الإستیعاب»، حجر بن عدی در شعبان سال ۵۱ ه. و بنا به نقل مسعودی در سال ۵۳ ه. به شهادت رسید و مزار

شريفش در ۳۶ کيلومتری شرق دمشق در «مرج عِذراء» واقع است که به زبان محلی «عدراء» می گويند. افرادي که با حجر بن عدى به شهادت رسيدند عبارتند از:

۱ - شريک بن شداد حضرمي ۲ - صيفي بن شبـل شيباني ۳ - قبيصه بن صبيعه عيسى ۴ - محرز بن شهاب فهرى ۵ - كدام بن حيان ۶ - عبدالرحمان بن حسان.

لازمبه يادآوري است که بدن مطهر ۵ تن از آنان همراه بدن مطهر حجر بن عدى در مرج عذراء به خاک سپرده شده و نفر ششم «عبدالرحمان بن حسان» چون شرط کرد که تنها در حضور معاویه حاضر است به علی عليه السلام ناسزا گويد و هنگامی که مقابل معاویه قرار گرفت به ستايش از علی عليه السلام پرداخت، و معاویه را لعن کرد و دشنام داد، معاویه به شدت خشمگين شد و دستور داد زياد بن ابيه او را به فجيع ترين وضع به قتل رساند، بنابراین او را نزد زياد برداشت و وی نيز او را زنده به گور کرد.

شهادت مظلومانه حجر و یارانش در قلوب مسلمانان بزرگ آمد و معاویه را بر این عمل سرزنش و توبیخ بسیار کردند. وقتی معاویه بر عایشه وارد شد، عایشه ضمن اعتراض گفت: «شنیده ام از رسول خداحصی الله علیه وآل‌ه که فرمود: کشته خواهند شد بعد از من به عذراء کسانی که غصب خواهد کرد حق تعالی و اهل آسمان برای ایشان».

رحمت و رضوان پروردگار بر حجر بن عدی و یاران باوفای او باد.

زيارت حجر بن عدی و یارانش

زيارت مناسب اين مقام به نقل از مرحوم سيد محسن امين در مفتاح الجنات:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَيْدَاءُ الصَّابِرُونَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْأُنْتِيَاءُ الصَّالِحُونَ، صَبَرْتُمْ عَلَى عَظِيمِ الْبَلَاءِ حَتَّىٰ قُتِلْتُمْ فِي حُبِّ سَيِّدِ الْأُوْصِيَاءِ، وَفُزْتُمْ بِالدَّرَجَاتِ الْعُلَىٰ مَعَ الْأُنْسِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّدِيقِينَ فَمَا أَعْظَمَ

ص: ۱۱۸

مَقَامَكُمْ وَأَجَلَ رُبْتَكُمْ، صَبَرْتُمْ عَلَى حَدِّ السُّيُوفِ وَشُرُبِ الْحُتُوفِ، وَلَمْ تَبْرُؤُوا مِنِ ابْنِ عَمٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَلَا ضَعْفَتُمْ وَلَا وَهَنْتُمْ، وَآثَرْتُمُ الدَّارَ الْبَاقِيَةَ عَلَى الدَّارِ الْفَانِيَةِ حَتَّى قُتِلْتُمْ صَبَرًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَنُصِّرَهُ ابْنُ عَمٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، صَابِرِينَ مُحْتَسِبِينَ غَيْرَ نَاكِلِينَ وَلَا خَائِفِينَ، فَلَعْنَ اللَّهِ مَنْ قَتَلَكُمْ وَظَلَمَكُمْ وَاسْتَحْلَ مِنْكُمُ الْمُحَارَمَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعِذَابُ الْمَأْلِيمَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ الْإِسْلَامِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَعِمَ عُقْبَى الدَّارِ رَزَقَنَا اللَّهُ مُرَافَقَكُمْ مَعَ الْأَبْرَارِ فِي جَوَارِ النَّبِيِّ الْمُخْتَارِ مَعَ الْأَئِمَّةِ الْأُطْهَارِ، صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَ كَاتُهُ.

اویس از حواریین و شیعیان مخلص و فداکار امیرالمؤمنین علی علیه السلام بود که به زهد و تقوا شهرت داشت. نقل شده که پیامبر خداصلی الله علیه وآلہ به اصحاب خود فرمود: «بشارت باد شما را به مردی از امّت من که اورا اویس گویند، همانا او مانند ربیعه و مضر را شفاعت می کند و از برترین تابعین است».

گویند اویس برخی از شب ها را با یک رکوع و برخی دیگر را با یک سجود به صبح می آورد.

در روایت است که رسول خداصلی الله علیه وآلہ فرمود: «بوی بهشت از جانب قَرْن می وزد، چقدر مشتاق دیدار تو هستم ای اویس قرنی، هر که او را ملاقات کرد از جانب من به او سلام برساند».

آمده است که اویس شتر بانی می کرد و از اجرت آن مادرش را نفقه می داد. زمانی از مادر اجازه گرفت که به مدینه رود و به زیارت پیامبر مشرف شود، مادرش گفت اجازه می دهم به شرط

آن که بیشتر از نیم روز توقف نکنی، اویس به مدینه سفر کرد و چون به خانه پیامبر آمد، حضرت در خانه نبود، ناچار اویس پیامبر اسلام را ندیده به یمن بازگشت. رسول الله چون به خانه بازگشت، فرمود: این نور کیست که در اینجا می نگردم؟! گفتند: شتر بانی که اویس نام داشت در این سرای آمد و باز شتافت، حضرت فرمود: او در خانه ما این نور را به هدیه گذاشت و برفت، «إِنِّي لَأَنْشَقُ رَوْحَ الرَّحْمَنِ مِنْ طَرِفِ الْيَمِينِ»؛ «من از طرف یمن نفس الرحمن را استشمام می کنم».

اویس در صفين با اميرالمؤمنين علی علیه السلام بیعت کرد و در خدمت آن حضرت جنگید تا شهید شد و مزار شریفتش در نزدیکی مرقد عمار یاسر در منطقه صفين قرار دارد. رحمت و رضوان خدا بر او مبارک باد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام عليك يا ناصحة الإسلام، السلام عليك يا مطیع ولی الله، السلام عليك أيها الصابر المُجاهد والمُقاتل الزاهد، السلام على من بايع علينا أمير المؤمنين وفدى بنفسه سید الوصیین وجاهد في سبيل الله حتى استشهد صابرًا مُحتسباً، فقد قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسیلم: «سے یُقتلُ اُویسُ الْقَرْنَى بِأَرْضِ صِفَيْنَ فِي رِكَابِ خَلِيفَتِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ»، السلام عليك يا شهید الولاء، السلام على من خصه رسول الله بالمدح والثناء، فقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسیلم في حقه: «أُویسٌ رَاهِبٌ هَذِهِ الْأُمَّةُ»، السلام عليك يا قاتل الأعيداء والصابر على البلاء فجزاك الله عن الإسلام أحسن الجزاء، وقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسیلم في حقه: «يَدْخُلُ

الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِ مِثْلُ رَبِيعَةَ وَ مُضَرِّ، وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ: «وَاشْوُقَاهُ إِلَيْكَ يَا أُوئِيسُ الْقَرْنِيُّ، أَلَا فَمَنْ لَقَيْهُ فَلَيُقْرِئَهُ مِنْيَ السَّلَامَ، أُوئِيسُ خَيْرُ التَّابِعِينَ»، السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَبْسَهُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ فِي أَرْضِهِ صَفِينَ أَفْضَلَ حُلْيَهِ وَ وَسَامَ، فَتَقَدَّمَ لَإِسَّا لِبَاسِ سَيِّدِ الْأَنَامِ فَقَاتَ الْأُعْدَاءِ الْلِّثَامَ ثَابِتًا رَغْمَ الرِّمَاحِ وَالسَّهَامِ حَتَّى نَالَ شَهَادَةَ الْكِرَامِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُوئِيسُ الْقَرْنِيُّ وَ عَلَى صَاحِبِكَ عَمَارِ بْنِ يَاسِرٍ، سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ، أَتَيْتُكَ زَآئِرًا، وَ حاجَتِي لَكَ مُسْتَوْدِعًا، فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَكَ بِالشَّهَادَهِ أَنْ يَحْشُرَنِي فِي مَرْتَبِكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَهِ، أَشْهُدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَيَّ بْحَتَ وَ جَاهَدْتَ حَتَّى اسْتُشْهِدْتَ فِي لَيْتِنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفْوَزَ فَوْزًا عَظِيمًا وَ السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ شُهَدَاءِ الْإِسْلَامِ وَ رَحْمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ.

عَمَّار بْن يَا سِر الْعَنْسَى از بُزْرَگَان صَحَابَة رَسُول خَدَّا عَلِيٰهِ وَآلِهِ، از يَارَان بَرْگَزِيَّدِه امِيرِ الْمُؤْمِنِين عَلِيِّهِ السَّلَام وَاز شَكْنَجَه دِيدَگَان در راهِ خَدَّا است. او حَلِيف بْنِي مَخْرُوم وَمَكْنَى بِهِ ابْنِي يَقْظَان وَاز مَهَاجِرِين بِهِ حَبْشَه وَاز نَمَازَگَزَارَان بِهِ دُو قَبْلَه وَ حَاضِر شَدَگَان در بَدر وَ مشَاهِد دِيَگَر است.

عَمَّار بِهِ هَمَرَاه پَدْرَش يَا سِر وَمَادِرَش سَمِيَّه وَبَرَادِرَش عَبْدَالله در اوَّلَيَّ بَعْثَت مُسْلِمَان شَدَند. وَمُشَرْ كَان قَرِيش آنان را شَكْنَجَه هَای سُخت كردند. پَيَامِبرِصَلَی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بَرِ اِيشَان مَى گَذَشَت وَتَسْلَى مَى دَاد وَأَمْر بِهِ شَكْيَانِي مَى كَرَد وَمَى فَرَمَود: «صَبَرًا يَا آلَ يَا سِرِ إِنَّ مَوْعِدَكُمُ الْجَنَّه». *يا آل ياسِرِ فإنَّ مَوْعِدَكُمُ الْجَنَّه*.

كَفَار قَرِيش پَدْر وَمَادِر عَمَّار را در مَقَابِل دِيدَگَان او بِهِ شَهَادَت رَسَانَدَنَد وَسَمِيَّه اولَيَّ زَن در اِسلام است كَه شَهِيد شَد. حَضْرَت رَسُولِصَلَی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَرَمَود:

«اللَّهُمَّ لَا تَعْذِبْ أَحَدًا مِنْ آلِ يَا سِرِ بِالنَّارِ»؛ «پَرُورِدَگَار! هِيَچِيَّك از خانَدان يَا سِر را در آتشِ مَسوزَان».

و نیز آن حضرت در حق یاسر فرمود:

«عَمَّارٌ مَعَ الْحَقِّ وَالْحَقُّ مَعَ عَمَّارٍ حَيْثُ كَانَ، عَمَّارٌ جَلِدَهُ بَيْنَ عَيْنَيِ وَأَنْفِي تَقْتُلُهُ الْفَئَهُ الْبَايِعِيُّ»؛ «umar ba hq و hq ba umar ast ... گروه باغی و طغیانگر و متجاوز او را می کشند».

umar در نهم صفر سال ۳۷ هجری در سن ۹۱ یا ۹۴ سالگی در صفين به شهادت رسید، امیرالمؤمنین عليه السلام در آخرین لحظات عمر مبارک عمار بر بالين او آمد و سرش را به زانوي مبارك نهاده، فرمود: «... إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ هر که از وفات عمار دلتنگ نشود او را از مسلمانی نصیب نباشد ... نه یک بار عمار را بهشت واجب شد بلکه بارها استحقاق آن را پیدا کرد و جنات عَدَن او را مهیا و مُهَنَّا باد».

فضائل و مناقب عمار بیش از آن است که در این مختصر بگنجد و در فضیلت او همین بس که در جنگ صفين آن گاه که به شهادت رسید، خود حضرت علی عليه السلام بر او نماز گزارد و با دستان مبارکش او

را به خاک سپرد، بارگاه ملکوتی این صحابی بزرگ در کنار شهر «رقه» در منطقه صفين است. رَحْمَةُ اللَّهِ وَرِضْوَانُهُ عَلَيْهِ وَطُوبِي لَهُ وَحُسْنَ مَآب.

مناسب است زائران آن حضرت این گونه عرض ادب و اظهار ارادت کنند:

زيارة حضرت عمار بن ياسر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام عليك يا ناصحة الإسلام، السلام عليك يا ابن أول الشهيد في الإسلام، السلام عليك أيها المعذب بسياط الطالبين والصابر في وجوه المعتديين، السلام على من عذب على الصخره الرمضاء، السلام على من رأى أباً يعذب بالصحراء، السلام على من شاهد أمه وأباه شهيدين في

الْعَرَاءِ، فَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: صَبِرًا يَا آلَ يَاسِرٍ، فَإِنَّ مَوْعِدَكُمُ الْجَنَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَخْرُ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِحَةَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَوَصِيَّهُ عَلَيِّ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُمْتَحَنُ فِي دِينِهِ وَالْمُبْتَلِي بِيَقِينِهِ وَالْمُكْرِهُ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِيمَانِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ عَمَارًا جَلَمَدُهُ بَيْنَ عَيْنَيِّ وَأَنْفِيِّ، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مُلِّيَ ءَعَمَارٌ إِيمَانًا مِنْ شَاشِهِ رَأْسِهِ حَتَّى أَحْمَصَ قَدَمَيْهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ قَالَ فِيكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: وَيْحَ عَمَارٍ يَدْعُوهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ وَيَدْعُونَهُ إِلَى النَّارِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الثَّائِرُ فِي وَجْهِ أَهْلِ النِّفَاقِ الْقَاسِطِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: آخِرُ شَرَابِكَ مِنَ الدُّنْيَا ضَواحٌ مِنْ

لَبْنَ وَنَقْتُلُكَ الْفِتَنَهُ الْبَاعِيَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّهَا الشَّهِيدُ فِي حَرْبِ صِهِيفَينَ، السَّلَامُ عَلَى الْعَزِيزِ الثَّانِيِّ وَالْمُؤْمِنِ الصَّابِرِ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ قَالَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مَنْ عَادَهُ عَمَارًا عَادَهُ اللَّهُ وَمَنْ آبَغَضَ عَمَارًا آبَغَضَهُ اللَّهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَلَغَتِ الْثَالِثَهُ وَالْتِسْعَعِينَ فِي الْجِهَادِ وَالْعِبَادَهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّهَا الْمُخْلَصُ فِي جِهَادِ الْبَاعِيَنَ وَالْمُحَامِيَ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، سَيِّدِي وَمَوْلَايَ اُشْهِدُ بِاللَّهِ أَنَّكَ قَدْ نَصَيَّ بَلْغَتَ حَتَّى اسْتُشْهِدْتَ حَتَّى اسْتُشْهِدْتَ فِي سَيِّلِ اللَّهِ، أَشَأَلُ اللَّهَ الَّذِي وَفَقَكَ لِمَا يَرْضَاهُ أَنْ يَرْزُقَنَا مُجاوِرَتَكَ فِي الْجَهَنَّمِ إِنَّهُ سَمِيعُ الدُّعَاءِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

بسمه تعالیٰ

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ ه.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سرہ الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسريع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر بنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب نقلین (کتاب الله و اهل البيت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر بنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفاً ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده‌ی نویسنده‌ی آن می‌باشد.

فعالیت‌های موسسه:

۱. چاپ و نشر کتاب، جزو و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه‌های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماكن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی‌های رایانه‌ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ‌گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم‌های حسابداری، رسانه‌ساز، موبایل‌ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

۹. برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره‌های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و ... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه:

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان.

در پایان:

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقليد و همچنین سازمان‌ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعة و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

